

Πέτροι και Παύλοι το Ανάγνωσμα

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΗΤΡΙΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2025

ΕΡΕΥΝΑ

Το κινητό τηλέφωνο ως μέσο πληροφορίας και επικοινωνίας στη ζωή των μαθητών του Λυκείου Αποστόλων Πέτρου και Παύλου

Σελ. 3

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Η Υπουργός Παιδείας Αθλητισμού και Νεολαίας απαντά στις ερωτήσεις μας

Σελ. 4 - 5

ΑΠΟΨΗ

Χωρίς Φίλτρο

Σελ. 8

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Από τις παλιές στις νέες Κυβίδες

Σελ. 13 - 14

ΛΕΜΕΣΟΣ

Η ιστορία του λεμεσιανού καρναβαλιού

Σελ. 15

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Πώς το λιώσιμο των πάγων και η αφύπνιση παθογόνων μικροοργανισμών θα επηρεάσουν την Κύπρο;

Σελ. 24

Άρθρο

Ένα εξωστρεφές σχολείο

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΜΙΛΤΙΑΔΟΥ

Το Λύκειο Αποστόλων Πέτρου και Παύλου πρωτολειτούργησε το 1931, με την επωνυμία «Ανώτερον Εμπορικό Λύκειον Λεμεσού» και μετονομάστηκε στη συνέχεια σε «Εμπορική Ακαδημία Λεμεσού». Τα πρώτα τριάντα χρόνια λειτούργησε ως ιδιωτική εμπορική σχολή αλλάζοντας διευθυντές που ήταν συνήθως και οι ιδιοκτήτες του σχολείου. Το 1961 το σχολείο περνά στην ιδιοκτησία του κράτους και αλλάζει όνομα σε «Β΄ Γυμνάσιον Λεμεσού». Αργότερα, μετονομάζεται σε «Β΄ Λύκειο Λεμεσού» και τέλος το 1986 αλλάζει και πάλι όνομα και παίρνει το σημερινό όνομα «Λύκειο Αποστόλων Πέτρου και Παύλου», διαγράφοντας μια λαμπρή πορεία μέσα στον χρόνο, διαδραματίζοντας καθοριστικό ρόλο στο εκπαιδευτικό και πολιτιστικό γίνεσθαι της Λεμεσού. Το σχολείο μας ταυτίστηκε με τη νεότερη ιστορία του τόπου μας. Πολλοί μαθητές μας εντάχθηκαν στους κόλπους της ΕΟΚΑ κατά τη διάρκεια του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα το 1955 – 1959, ενώ άλλοι υπερασπίστηκαν την πατρίδα το 1974. Επιφανείς διευθυντές πηδαλιουχούσαν πάντοτε αυτό το πνευματικό καράβι.

Το σχολείο μας, το Λύκειο Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, σημειώνει σταθερά πρωτιές στις Παγκύπριες εξετάσεις, ενώ έχει κατακτήσει πολλές φορές διακρίσεις σε Ολυμπιάδες, Παγκύπριους, Ευρωπαϊκούς ή Διεθνείς διαγωνισμούς με αποκορύφωμα τη διάκρισή μας στον διεθνή διαγωνισμό Stockholm Junior Water Prize 2024 και την πρωτιά στους θεατρικούς αγώνες με την τραγωδία «Τρωάδες». Πρόκειται για ένα σχολείο που παρέχει στα παιδιά γνώσεις υψηλού επιπέδου, σε ένα περιβάλλον ασφάλειας, χαράς και ψυχικής ευεξίας, στο οποίο σφυρηλατούνται -μέσα από τις μαθησιακές διαδικασίες- η ανθρωπιά, η πνευματική καλλιέργεια και τα δημοκρατικά ιδεώδη για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της σύγχρονης κοινωνίας. Γνωρίζοντας ότι ο σχολικός χώρος είναι ο ακρογωνιαίος λίθος κάθε εκπαιδευτικού συστήματος και θεμέλιο οποιασδήποτε εκπαιδευτικής πραγματικότητας, προσπαθούμε να οργανώσουμε τη σχολική καθημερινότητα των μαθητών και μαθητριών μας με δραστηριότητες που τους αγγίζουν ψυχικά και τους γεμίζουν συναισθηματικά, νιώθοντας το σχολείο ως δικό τους οικείο χώρο. Μόνο έτσι θα μπορέσουν να χαράξουν τη δική τους πορεία και θα αισθάνονται ως μέλη μιας ευρύτερης πνευματικής οικογένειας με ειλικρινές ενδιαφέρον και ανυπόκριτη αγάπη. Είναι ένα σύγχρονο, υγιές και εξωστρεφές σχολείο, το οποίο διαμορφώνει ελεύθερους, υπεύθυνους και με ολοκληρωμένη προσωπικότητα μελλοντικούς πολίτες, ικανούς να συμβάλουν ουσιαστικά στην ανάπτυξη μιας ειρηνικής, συμπεριληπτικής κοινωνίας, με δημοκρατικό ήθος και ιστορική ταυτότητα, περιβαλλοντική συνείδηση και σεβασμό στη διαφορετικότητα. Στο σχολείο μας φιλοξενούνται μαθητές με μεταναστευτική βιογραφία.

Όλα αυτά επιτυγχάνονται χάρη στη συνεχή ενθάρρυνση της διεύθυνσης του σχολείου και της προσφοράς των εκπαιδευτικών που εκτός από τα καθήκοντά τους μέσα στην τάξη, οργανώνουν πολυποίικιες δράσεις, συμμετέχουν σε διάφορα εκπαιδευτικά προγράμματα, εμπνέοντας και καθοδηγώντας τα παιδιά μας ώστε να βρουν τον προσανατολισμό τους.

Ευχαριστούμε «το Βήμα» για την ευκαιρία που έδωσε στους μαθητές μας να ακουστεί πιο δυνατά η δική τους Φωνή, να αρθρογραφήσουν και να εκφράσουν ελεύθερα τις απόψεις τους. Τελικός προορισμός αυτού του ταξιδιού είναι το αναγνωστικό κοινό, στο οποίο οι νεαροί δημοσιογράφοι μας παρουσιάζουν πληροφορίες για το σχολείο και την πόλη τους, παράλληλα με τα διάφορα άλλα ενδιαφέροντα, σκέψεις και ανησυχίες τους.

Ο κ. Δημήτρης Παπαμιλιτιάδου είναι ο 10^{ος} διευθυντής του Λυκείου Αποστόλων Πέτρου και Παύλου.

Λεμεσός: κοσμοπολίτικος χαρακτήρας και πολιτιστική παράδοση

Η Λεμεσός βρίσκεται στη νότια πλευρά της Κύπρου και είναι χτισμένη αμφιθεατρικά πάνω στον κόλπο του Ακρωτηρίου, μεταξύ των αρχαίων πόλεων της Αμαθούντας και του Κουρίου. Στα πόδιά της απλώνεται κυριολεκτικά η Μεσόγειος Θάλασσα. Είναι σημαντικό κέντρο εμπορίου και τουρισμού, ιδίως μετά το 1974, αφού λόγω της τουρκικής εισβολής χάθηκε το άλλο σημαντικό λιμάνι της Κύπρου, η Αμμόχωστος. Βαδίζει μέσα στους αιώνες με σήμα κατατεθέν στο ιστορικό κέντρο το Κάστρο της Λεμεσού, στο παρεκκλήσι του οποίου λέγεται ότι παντρεύτηκε ο Ριχάρδος ο Λεοντόκαρδος. Η γιορτή του κρασιού, τον μήνα Αύγουστο, όπου ρέει άφθονο το κρασί και η καρναβαλιστική παρέλαση τον Μάρτιο, είναι οι κορυφαίες εκδηλώσεις που σίγουρα δεν πρέπει να χάσεις! Η Λεμεσός είναι το παρελθόν και το μέλλον. Στο παρόν βρίσκονται οι νέοι της. Οι μαθητές του Λυκείου Αποστόλων Πέτρου και Παύλου σταμάτησαν τον χρόνο για λίγο για να μελετήσουν άγνωστες ιστορικές πτυχές της πόλης τους, ενώ παράλληλα παραθέτουν με μεράκι και αγάπη τις απόψεις τους για διάφορα άλλα θέματα και καταγράφουν τους προβληματισμούς τους. Στις επόμενες σελίδες σας παρουσιάζουν τα άρθρα τους.

Αρχισυντάκτριες

Αγγελική Γιωργάλλα, Γ31
Ελεάνα Ερωτοκρίτου, Γ42
Αναστασία Μάρκου, Γ42

Συντακτική Ομάδα

Σαββίνα Κωνσταντίνου, Α11, Νάγια Καρακατσάνη, Β33, Βερόνικα Τιμοθέου, Β33, Λουκάς Φουρλάς, Β33, Γιώργος Ηλία, Β41, Ανδρέας Πατεριανάκης, Γ11, Νικόλ Ταλιαδώρου, Γ31, Ελιάννα Χριστοδούλου, Γ31, Μιχαέλα Δημητρίου, Γ32, Σμαράγδα Θεοχάρους, Γ32, Ζωή Κωνσταντινίδη, Γ32, Ελένη Παρασκευά, Γ32, Ευγενία Παρμακλή, Γ32, Πέτρος Παφίτης, Γ32, Ξένια Πετρίδου, Γ32, Μαρία Σαζειδού, Γ32, Μαρία Σοφοκλέους, Γ32, Βαρβάρα Σωτηρίου, Γ32, Άννα Αθανασίου, Γ33, Δημήτρης Γιαλλουρίδης, Γ42, Χρήστος Θεοδούλου, Γ42, Ανδρέας Κυπριανίδης, Γ42, Νεφέλη Κυριακίδου, Γ42, Θέα Παλαμά, Γ42, Γιάννης Σαββίδης, Γ42, Σοφία Φιλίππου, Γ42, Χρύσα Χαραλάμπους, Γ61

Έργο εξωφύλλου

«Μη βιάζεστε, τα χρόνια γρήγορα... περνούν», Ακουαρέλα με πενάκια του εικαστικού - εκπαιδευτικού Χρίστου Ποτισίδη

Υπεύθυνος ιδιοκτήτης

Δημήτρης Παπαμιλιτιάδου, Διευθυντής

Υπεύθυνη έκδοσης - επιμέλεια ύλης - σχεδιασμός εντύπου
Σούλα Λοΐζου - Αβραάμ

Το κινητό τηλέφωνο ως μέσο πληροφορίας και επικοινωνίας στη ζωή των μαθητών του Λυκείου Αποστόλων Πέτρου και Παύλου

ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΟΥ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ, Γ42
ΑΝΔΡΕΑ ΚΥΠΡΙΑΝΙΔΗ, Γ42

Η τεχνολογία έχει κερδίσει κυρίαρχο ρόλο στην καθημερινή ζωή όλων των σύγχρονων κοινωνιών. Ωστόσο, η ευρεία χρήση της έχει τόσο θετικές, όσο και δυσμενείς επιπτώσεις στην καθημερινότητα των μαθητών. Από τη μια, η νέα τεχνολογία κάνει την καθημερινή ρουτίνα του μαθητή πιο εύκολη και ήρεμη, ενώ παράλληλα συμβάλλει στην παγκοσμιοποίηση και στη μόρφωση. Από την άλλη όμως, συγκεκριμένα το διαδίκτυο ή τα ηλεκτρονικά παιχνίδια εμποδίζουν το διάβασμα του σύγχρονου μαθητή και την κοινωνικοποίησή του. Οι νέοι είναι ιδιαίτερα ανοιχτοί στη χρήση των μέσων, απαλλαγμένοι από την τεchnοφοβία των μεγαλύτερων, διαπαιδαγωγημένοι μέσα στην πραγματικότητα της πληροφοριακής

επανάστασης. Γι' αυτό είναι ιδιαίτερα ικανοί στη χρήση των νέων τεχνολογιών, αλλά και ευάλωτοι από αυτές. Η κριτική προσέγγιση των ηλεκτρονικών δυνατοτήτων, των επικοινωνιακών μέσων, των νέων τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνίας προστατεύει από τις παγίδες.

Η διαπίστωση των πιο πάνω, μας παρακίνησε να διεξάγουμε έρευνα αναφορικά με τη χρήση του κινητού τηλεφώνου ως μέσου πληροφορίας και επικοινωνίας στη ζωή των μαθητών του Λυκείου Αποστόλων Πέτρου και Παύλου. Ρωτήσαμε 170 συμμαθητές μας της Γ' Λυκείου.

Έτυχε ποτέ να ξενυχτήσεις στο κινητό τηλέφωνο, ώστε να μην πας σχολείο την επόμενη μέρα;

Όταν διαβάζεις έχεις δίπλα σου το κινητό σου τηλέφωνο και είσαι συνδεδεμένος με το διαδίκτυο για άντληση πληροφοριών;

Πιστεύεις ότι η χρήση του κινητού τηλεφώνου επηρεάζει την υγεία σου;

Χρησιμοποιείς το κινητό σου τηλέφωνο καθώς φορτίζεται;

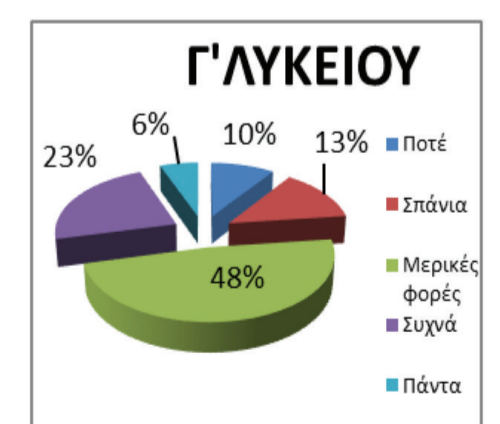
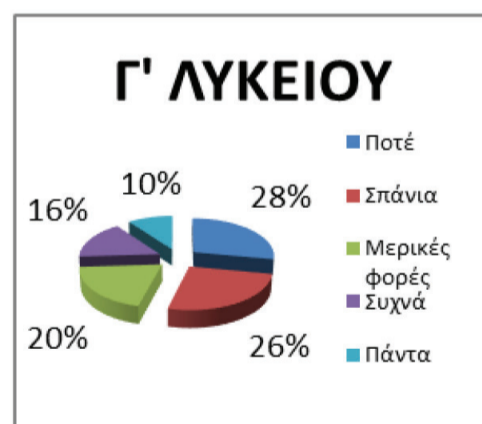
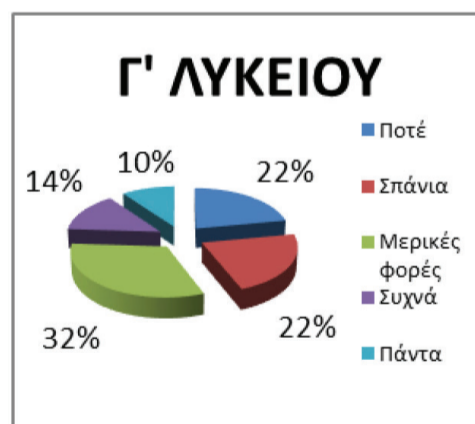

Έχεις παρατηρήσει πρόβλημα αυτοσυγκέντρωσης, λόγω υπερβολικής χρήσης του κινητού τηλεφώνου;

Έχεις παρατηρήσει προβλήματα ύπνου;

Αν σε πληροφορούσαν ότι η χρήση του κινητού τηλεφώνου επηρεάζει αρνητικά την ανάπτυξή σου, επιφέρει προβλήματα αϋπνίας, εγκεφαλικής λειτουργίας, προβλήματα στον οργανισμό σου, θα συνέχιζες στον ίδιο βαθμό τη χρήση του;

Η απασχόληση με το διαδίκτυο μπορεί να οδηγήσει σε περιορισμό της κοινωνικής σου ζωής;

Συμπεράσματα ερωτηματολογίου

Ένα σημαντικό εύρημα της έρευνάς μας είναι ότι ένας στους τρεις συμμαθητές μας έτυχε να έχει δυσκολευτεί να πάει σχολείο την επόμενη μέρα, γιατί ξενύχτησε χρησιμοποιώντας το κινητό τηλέφωνο. Επίσης σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι μαθητές διαβάζουν με το κινητό δίπλα τους για άντληση πληροφοριών. Μόνο το 8% δεν έχει αυτή την «κακή» συνήθεια. Όσον αφορά τη συχνότητα χρήσης του απάντησαν ότι καταλαβαίνουν πως επηρεάζεται η υγεία τους, όμως σχεδόν οι μισοί από αυτούς θα συνέχιζαν να το χρησιμοποιούν. Οι ίδιοι απάντησαν ότι το αφήνουν ενεργοποιημένο το βράδυ.

Η μεγάλη εξάρτηση των μαθητών από το κινητό τηλέφωνο φαίνεται και από το γεγονός ότι το χρησιμοποιούν, 8 στους 10, και καθώς φορτίζεται. Στο ερώτημα αυτό απάντησαν οι περισσότεροι από τους μισούς μαθητές. Αναφορικά με την όρασή τους καταλαβαίνουν πως επηρεάζεται λόγω της χρήσης του κινητού όπως επίσης και η αυτοσυγκέντρωσή τους.

Όσον αφορά τα προβλήματα ύπνου, ενώ θα αναμέναμε να αναφερθούν σε μεγάλο

βαθμό, φάνηκε ότι τελικά δεν έχουν τέτοιο πρόβλημα και μάλιστα απενεχοποιούν το κινητό τηλέφωνο από αυτή την υπόθεση. Πολύ θετικό μήνυμα είναι το γεγονός ότι αντιμετωπίζουν θετικά την περίπτωση να υλοποιήσουν οδηγίες που θα τους δοθούν για ασφαλέστερη χρήση αυτών των εργαλείων.

Επίσης, σημαντικό συμπέρασμα είναι πως ένας στους τρεις θα συνέχιζε τη χρήση του κινητού με τον ίδιο «ζήλο» ακόμη και αν γνώριζε την επίδρασή του στην ανάπτυξή του (σωματική και νοητική). Οι ίδιοι γνωρίζουν τη συσχέτιση που έχει η χρήση του κινητού με τον περιορισμό της κοινωνικής τους ζωής.

Οι νέες τεχνολογίες εισάγονται στους εκπαιδευτικούς χώρους και υπάρχουν σε κάθε σπίτι. Γίνονται εργαλεία μάθησης αλλά και ψυχαγωγίας. Η μετρημένη χρήση τους προστατεύει από την τοξικομανία της πληροφορίας και επιτρέπει στον νέο άνθρωπο να πλουτίζει τη ζωή, τη γνώση και τις δραστηριότητές του, χωρίς να υποτάσσεται και να εγκλωβίζεται στην εικονική πραγματικότητα. Όμως η κριτική ικανότητα δεν είναι έμφυτη, είναι αποτέλεσμα της αγωγής, της ευρύτερης και ειδικότερης διαπαιδαγωγικής που υφίσταται ο νέος άνθρωπος.

Η Υπουργός Παιδείας απαντά στις ερωτήσεις μας

Η δεύτερη γυναίκα στη θέση Υπουργού Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της Κυπριακής Δημοκρατίας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΥΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΙΩΡΓΑΛΛΑ, Γ31
ΜΑΡΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, Γ32
ΑΝΝΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Γ33
ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΙΑΛΛΟΥΡΙΔΗ, Γ42

ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΕ Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

«Η μεγαλύτερη πρόκληση είναι η αντίσταση στην αλλαγή των ανθρώπων που για χρόνια έχουν μάθει να δουλεύουν με ένα συγκεκριμένο τρόπο. Το να φέρεις την αλλαγή χρειάζεται τρόπο, χρειάζεται συγκεκριμένη μεθοδολογία που δεν θα πρέπει να διαταράζει πάρα πολύ το σύστημα και να προκαλεί σοβαρές αντιδράσεις, οι οποίες θα καταστρέψουν την αλλαγή»

Πώς αντιλαμβάνεστε τον ρόλο σας ως τη δεύτερη γυναίκα που έχει την τιμή να είναι Υπουργός Παιδείας σ' ένα ανδροκρατούμενο πολιτικό περιβάλλον;

«Ευχαριστώ που το σκεφτήκατε αυτό! Όντως νιώθω διπλή ευθύνη. Νιώθω τεράστια ευθύνη και χρέος να βοηθήσω το εκπαιδευτικό σύστημα να βελτιωθεί, να αναβαθμιστεί, να είναι πιο χαρούμενα τα παιδιά στο σχολείο, να μαθαίνουν και να απολαμβάνουν τις ώρες τους στο σχολείο. Από την άλλη, καταλαβαίνω πως, και ως γυναίκα πολλές φορές, πρέπει να κάνω περισσότερη προσπάθεια, μεγαλύτερη προσπάθεια για να καταφέρω να πετύχω τους στόχους μου. Ασχολήθηκα με το θέμα της ισότητας των φύλων και από τις προηγούμενες μου θέσεις, ειδικά στην εκπαίδευση, καταλαβαίνω απόλυτα

ότι οι ψηλές θέσεις στην ιεραρχία καταλαμβάνονται σπάνια από γυναίκες και έτσι αντιλαμβανόμαστε ότι θα πρέπει πολλές φορές να αποδείξω ότι η ισότητα πρέπει και να είναι και να φαίνεται, δηλαδή και να έχουμε τις θέσεις, αλλά και να αποδεικνύουμε ότι εξίσου μπορούμε να προσφέρουμε από τη θέση που κατέχουμε. Υπάρχουν πάρα πολλά στερεότυπα σε αυτόν τον χώρο και γι' αυτό η εκπαίδευση είναι σημαντική, αν από πολύ νωρίς, από την προσχολική ηλικία -και εμείς δώσαμε έμφαση στην προσχολική ηλικία σκόπιμα- γιατί όλες οι έρευνες δείχνουν ότι εκεί είναι που θα διαμορφωθούν τα πρώτα στερεότυπα, οι αντιλήψεις για την ισότητα και αν δώσουμε έμφαση εκεί τα πράγματα θα είναι καλύτερα για το μέλλον, άρα είμαστε αισιόδοξοι ότι και μέσα από το σχολείο καλλιεργούμε τις σωστές στάσεις

και τις σωστές αντιλήψεις στα παιδιά, έτσι ώστε η ισότητα να γίνει βίωμά τους».

Το 2018 σας είχε προταθεί να ηγηθείτε του Υπουργείου Παιδείας. Ποιοι ήταν εκείνοι οι καθοριστικοί παράγοντες που μεσολάβησαν, ώστε να αποδεχτείτε τελικά τη θέση αυτή λίγα χρόνια μετά;

«Να ξεκαθαρίσω ότι ποτέ δεν ήμουν πολιτικό πρόσωπο, ούτε είχα κάποια εμπλοκή στην πολιτική, για αυτό είχα να παλέψω με τον εαυτό μου κατά πόσο θα μπορούσα από τη θέση του τεχνοκράτη, του ανθρώπου που ασχολείται περίπου 30 χρόνια με την εκπαίδευση, να ανταποκριθώ σε έναν ρόλο που είναι πολιτικός, σε μια θέση πολιτική. Θεώρησα ότι τώρα ήταν η ώρα -στη βάση ενός σωστού προγράμματος διακυβέρνησης που με εκφράζει- να δοκιμάσω και να προσπαθήσω αυτά που

εισηγούμεν, αυτά που θα ήθελα εγώ να γίνουν και δεν μπορούσαν να γίνουν τα προηγούμενα χρόνια. Να παλέψω για αυτά από αυτή τη θέση, γιατί πολλές φορές κάναμε εισηγήσεις στο παρελθόν πολλοί φορείς, αλλά δεν τα βλέπεις όλα να γίνονται πράξη. Τώρα, όλη η ευθύνη είναι σε εμένα να υλοποιήσω πολλά από αυτά για τα οποία πάλευα και τα προηγούμενα χρόνια, άρα η πρόκληση είναι μεγάλη και τα αποτελέσματα θα δείξουν κατά πόσο ήταν καλή η απόφαση»!

Ποιο είναι το όραμά σας με την ανάληψη των καθηκόντων σας και ποια δυσχέρεια στο εκπαιδευτικό χώρο είναι η μεγαλύτερή σας πρόκληση;

«Να πω ότι το όραμα είναι τεράστιο. Ο χώρος της εκπαίδευσης είναι τεράστιος, αφού αφορά όλες τις ηλικίες και όλους τους πληθυσμούς της Εκπαίδευσης. Γι' αυτό και με βάση την όλη προεργασία που έχουμε κάνει, έχουμε επικεντρωθεί σε δύο άξονες: Πρώτος άξονας είναι ένα πιο αποτελεσματικό σχολείο με καλύτερα μαθησιακά αποτελέσματα. Δεύτερος άξονας είναι ένα πιο συμπεριληπτικό σχολείο, πιο ανθρώπινο που θα παρέχει πραγματικά σε όλα τα παιδιά τις ίδιες ευκαιρίες, χωρίς διακρίσεις. Η μεγαλύτερη πρόκληση είναι η αντίστασή στην αλλαγή των ανθρώπων που για χρόνια έχουν μάθει να δουλεύουν με ένα συγκεκριμένο τρόπο. Αυτό δεν αφορά μόνο τους εκπαιδευτικούς, αφορά και τους διοικητικούς, τους γονείς και τους μαθητές πολλές φορές. Το να φέρεις την αλλαγή χρειάζεται τρόπο, χρειάζεται συγκεκριμένη μεθοδολογία που δεν θα πρέπει να διαταράζει πάρα πολύ το σύστημα και να προκαλεί σοβαρές αντιδράσεις, οι οποίες θα καταστρέψουν την αλλαγή. Σίγουρα, η αλλαγή θα πρέπει να είναι τεκμηριωμένη και θα πρέπει να στηρίζεται σε παιδαγωγικά κριτήρια. Αυτή την πρόκληση δουλεύω συνέχεια σε οτιδήποτε κάνω αυτά τα δύο χρόνια και είμαι πολύ αισιόδοξη πως θα τα καταφέρουμε γιατί ήδη βλέπουμε κάποια αποτελέσματα».

Αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων σας, καταργήθηκαν οι εξετάσεις τετραμήνων. Μειώθηκε σε κάποιο βαθμό η ύλη και τροποποιήθηκαν τα αναλυτικά προγράμματα. Εντούτοις, η ύλη σε αρκετά μαθήματα είναι ακόμη εξουθενωτική. Είναι μέσα στα πλάνα σας να εγκύψετε με περισσότερη προσοχή επί του συγκεκριμένου θέματος και κατ' επέκταση ίσως να καταργηθούν και οι εισαγωγικές εξετάσεις και να εφαρμόσετε καινοτόμες μεθόδους εισαγωγής στο πανεπιστήμιο;

«Αναφορικά με τα τετράμηνα είναι φανερό πως ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόστηκε είχε ταλαιπωρήσει εκπαιδευτικούς και μαθητές, για αυτό με την ανάληψή μου-ήταν και προεκλογική δέσμευση του Προέδρου της Δημοκρατίας- το φροντίσαμε αυτό και το αντιμετωπίσαμε σωστά. Αυτό από μόνο του δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα, όποτε αγγίξαμε την καρδιά του προβλήματος που είναι τα Αναλυτικά Προγράμματα. Χρειάζεται χρόνος. Αν ρωτήσετε τους επιθεωρητές, θα διατυπώσουν την άποψη πως η ύλη είναι τέλεια, συνεπώς δεν χρειάζεται αποφόρτιση. Χρειάζεται δηλαδή πολιτική απόφαση, την οποία

πήραμε, αλλά χρειάζεται τουλάχιστον μια τριετία και κάθε χρόνο θα απαιτούμε περαιτέρω μείωση της περιττής ύλης. Δεν είμαστε αρνητικοί στη μείωση της ύλης, μην περάσει όμως λανθασμένο μήνυμα, χρειαζόμαστε τις βασικές γνώσεις. Όμως, πρέπει να δοθεί έμφαση και στις δεξιότητες, όπου εκεί υστερούμε. Αυτό που χρειάζεται είναι να καλλιεργηθεί η κριτική σκέψη, η δημιουργικότητα και όχι στην Γ' Λυκείου, αλλά πολύ νωρίτερα! Οι παγκύπριες εξετάσεις είναι ένας θεσμός που έχει περάσει στη συνείδηση όλων των πολιτών, τον αποδέχονται όλοι, δεν προβλέπεται σύντομα να έχουμε αλλαγές, προβλέπονται όμως βελτιώσεις».

Αποτελεί αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα ότι στα σχολεία μας πρέπει να υπάρχουν εκπαιδευτικοί ψυχολόγοι. Η νεανική παραβατικότητα, οι εκφοβιστικές συμπεριφορές, η ανάγκη ενίσχυσης της ψυχικής υγείας των μαθητών, ειδικά σε περιόδους εξετάσεων είναι απλά κάποια από τα παραδείγματα που υπογραμμίζουν αυτή την ανάγκη. Ποια είναι η θέση σας;

«Από την αρχή έχω δηλώσει ότι αυτό είναι ένα βασικό ζήτημα στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Η Ευρώπη για πρώτη φορά τα τελευταία δυο - τρία χρόνια έθεσε το θέμα της ψυχικής υγείας ως προτεραιότητα για την εκπαίδευση. Ενώ τόσα χρόνια ήταν ένα θέμα που απασχολούσε την κοινωνία, τους πολίτες, τώρα η Ευρώπη το φέρνει στην εκπαίδευση και δεν είναι τυχαίο! Φαίνεται από όλα τα ερευνητικά αποτελέσματα, ότι υπάρχει θέμα. Από πολύ νεαρή ηλικία, τα παιδιά έχουν άμεση πρόσβαση στα κινητά, στα ΜΚΔ, άρα εικονικούς φίλους, εικονική ζωή. Τα δεδομένα άλλαξαν. Είναι χρησιμότερος, να μην πω αναγκαίος, ο θεσμός του Ψυχολόγου, ο οποίος θα έχει χρόνο να ασχοληθεί με τα παιδιά. Χρησιμότερος είναι, επίσης, ο θεσμός του Συμβούλου. Για αυτό είπαμε ότι θα αυξηθούν και των δύο οι θέσεις. Με τους συμβούλους δουλεύουμε συστηματικά, έτσι ώστε να μπορούν όχι μόνο να σας καθοδηγούν για την επαγγελματική σας σταδιοδρομία, αλλά και για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζετε στο σχολείο. Με τους ψυχολόγους, απλά χρειαζόμαστε αύξηση στις θέσεις, πρέπει να το παλέψουμε για περισσότερες θέσεις, καθώς, δυστυχώς, αυξάνονται τα περιστατικά που χρήζουν αντιμετώπισης. Πρέπει εδώ να προσθέσω πως το σχολείο, δυστυχώς, λειτουργεί αντισταθμιστικά, δεν είναι μόνο του, είναι και η οικογένεια, το σπίτι, πολλά προβλήματα τα κουβαλάμε στο σχολείο λόγω έλλειψης στήριξης από το σπίτι, όπως ξέρετε. Για αυτό και λειτουργούν πολλοί θεσμοί για να βοηθήσουν το παιδί να αντεπεξέλθει».

Τα τελευταία χρόνια συζητείται έντονα η υιοθέτηση του θεσμού του ολοήμερου σχολείου. Ωστόσο, για την εφαρμογή αυτή του συστήματος είναι απαραίτητες οι κατάλληλες υποδομές που θα μπορούν να εξυπηρετήσουν την παραμονή των μαθητών στο σχολείο μέχρι και το απόγευμα. Έχοντας ως γνώμονα το γεγονός πως για να γίνει κάτι τέτοιο, απαιτείται τεράστιο κονδύλι αρκετών

εκατομμυρίων είναι όντως εφικτή η υλοποίηση της παραπάνω πρότασης;

«Αρχικά, είχαμε δύο ολοήμερα σχολεία, δηλαδή δύο σχολεία στη Μέση Εκπαίδευση που λειτουργούσαν μέχρι τις 15:00, τα οποία φέτος έχουν γίνει οκτώ. Τα συγκεκριμένα σχολεία δουλεύουν με εξιδανικευμένα προγράμματα, τα λεγόμενα steam, διαδικτυακής και βιοεπιστημονικής μάθησης. Έχουν μπει ήδη άλλα σχολεία, τα οποία θα επικεντρωθούν σε σύγχρονα θέματα, που αδυνατεί να τους τα προσφέρει το πρωινό σχολείο. Ας είμαστε ειλικρινείς, δεν επιθυμούν όλα τα παιδιά και όλοι οι γονείς να παραμένουν μέχρι τις 15:00. Εάν δοκιμάσω τώρα, ακόμη και αν υπήρχαν τα λεφτά, για να υλοποιηθούν τα ολοήμερα σχολεία θα υπήρχαν αντιδράσεις. Επομένως, χρειάζεται προσεκτική μελέτη, η οποία βρίσκεται σε ενεργή φάση, ούτως ώστε να πείσουμε ότι το ολοήμερο σχολείο θα λύσει προβλήματα, θα μπορεί να αντισταθμίσει τα θέματα των φροντιστηρίων και να αποδείξουμε πως το ολοήμερο ικανοποιεί τις ανάγκες των μαθητών με την απόκτηση δεξιοτήτων. Κάνουμε τεράστια προσπάθεια όσον αφορά τον θεσμό αυτό. Στη Δημοτική Εκπαίδευση μέχρι στιγμής αξιολογείται θετικά και εκεί φροντίζουμε τις υποδομές. Στη Μέση Εκπαίδευση χρειάζεται πολύ περισσότερη προσπάθεια για να βεβαιωθούμε ότι βαδίζουμε σωστά!»!

Πόσο κοντά αισθάνεστε εσείς ως άτομο απέναντι στα ίδια τα παιδιά; Νιώθουμε πως οι μεγαλύτεροι δεν μας καταλαβαίνουν. Μας διακατέχει έντονο άγχος και δυστυχώς καθόλου ελεύθερος χρόνος.

«Αυτά είναι τα βασικά προβλήματα των εφήβων, τα οποία βίωσα ως εκπαιδευτικός και ως μητέρα, όχι μόνο ως Υπουργός. Προσωπικά προσπαθώ καθημερινά με τους συνεργάτες μου να παρευρίσκομαι κάθε εβδομάδα σε κάποιο σχολείο, έτσι ώστε να βρίσκομαι κοντά στα παιδιά. Θέλω να νιώθω τον παλμό, αν τα πράγματα ρέουν ομαλά, εάν γίνεται δουλειά και μέσα σε αυτό είναι σημαντικό να αναδεικνύονται τα θετικά του δημόσιου σχολείου, διότι επισκιάζουν τα αρνητικά. Αυτό νιώθω ότι πρέπει να κάνω, να μιλώ με τα παιδιά και να μοιράζομαι με τον κόσμο το έργο τους. Οι εκπαιδευτικοί δεν κάνουν μόνοι τους το έργο, αλλά είναι ομαδική προσπάθεια. Είμαι περήφανη για το έργο που γίνεται στα σχολεία μας. Θέλω να πω ένα μεγάλο μπράβο σε όλους, που παρά τα προβλήματα που υπάρχουν, καταφέρνουμε να έχουμε παράθυρα στο φως».

Η θέση αυτή είναι, τελικά, πολιτική θέση;

«Ναι, η θέση αυτή είναι καθαρά πολιτική θέση γιατί είναι θέση Υπουργού. Παρόλα αυτά, και λόγω του δικού μου προφίλ, θεωρώ πως είναι και εκπαιδευτική. Είναι εξειδικευμένη θέση, καθώς κουβαλώ μια εμπειρία συνεργασίας με εκπαιδευτικούς 30 χρόνων. Οι προηγούμενες μου θέσεις αφορούσαν τη μελέτη και εκπόνηση προγραμμάτων με εκπαιδευτικούς, επιμορφώσεις σε εκπαιδευτικούς όλων των Βαθμίδων. Όλα αυτά συνηγορούν ώστε την πολιτική αυτή θέση να την κάνω πιο εξειδικευμένη θέση».

Άθληση και... Τρίτη Λυκείου

Ο χώρος του αθλητισμού ωθεί στη διεκδίκηση διαρκώς υψηλότερων επιδόσεων σε όλους τους τομείς με μόνο όπλο την πειθαρχία

ΤΗΣ ΞΕΝΙΑΣ ΠΕΤΡΙΔΟΥ, Γ32

Η Τρίτη Λυκείου είναι μια δύσκολη περίοδος για τους μαθητές, καθώς βρίσκονται συνεχώς υπό πίεση. Θεωρώ, λοιπόν, πως η άθληση διαδραματίζει σημαντικό ρόλο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

Οι τελειόφοιτοι στοχεύουν ψηλά για να περάσουν στο πανεπιστήμιο και συγκεκριμένα στον κλάδο επιλογής τους. Βυθίζονται στο διάβασμα, παρακολουθούν φροντιστηριακά μαθήματα, με αποτέλεσμα να έχουν ελάχιστο έως και καθόλου χρόνο για να ασχοληθούν με κάτι που τους αρέσει και πραγματικά τους ευχαριστεί.

Η ενάσχολησή μου με το παραδοσιακό ταεκβοντό, είναι μια διέξοδος από τις καθημερινές δυσκολίες, τη ρουτίνα και κυρίως είναι ένας τρόπος χαλάρωσης. Καλούμαι να ανταπεξέλθω στον ρολό του μαθητή και του αθλητή, έχοντας λιγότερο ελεύθερο χρόνο σε σχέση με ένα μέσο έφηβο. Παρόλα αυτά, αξίζει αυτή η κούραση, ο κόπος και όλες οι θυσίες. Κατά τη διάρκεια της προπόνησης έχω την ευκαιρία να απελευθερώσω ένα μεγάλο ποσοστό της κούρασης και του στρες που μαζεύονται όλη την ημέρα. Έτσι, όταν τελειώσω και επιστρέψω στο σπίτι μπορώ πολύ πιο εύκολα να συγκεντρωθώ στο διάβασμα και να αφομοιώσω καλύτερα πληροφορίες. Επιπλέον, βοηθά και στη φυσική μου κατάσταση που είναι εξίσου σημαντική.

Ένας μαθητής για να μπορεί να «πηγαίνει» καλά στα μαθήματα είναι εξαιρετικά σημαντικό να έχει χρόνο να ασχολείται με κάτι που τον ευχαριστεί, για

να μπορεί να ξεφεύγει από τη συνεχή σκέψη και την ανησυχία για τα μαθήματα. Δυστυχώς, πολλοί μαθητές, είτε δική τους επιλογή είτε υπό την επίδραση των γονιών και καθηγητών τους, καταλήγουν να παραμελούν τα αθλήματα και τις δραστηριότητες που τους αρέσουν, για να έχουν περισσότερο χρόνο για διάβασμα. Με αποτέλεσμα

πολλοί από αυτούς να χάνονται τελικά μέσα στο διάβασμα και να μην μπορούν να ανταπεξέλθουν στα μαθήματα όπως επιθυμούν. Αντίθετα, ο χώρος του αθλητισμού ωθεί σε μια δημιουργική ενασχόληση, σε μια γόνιμη αφοσίωση και προσπάθεια, αλλά και στη διεκδίκηση διαρκώς υψηλότερων επιδόσεων σε όλους τους τομείς με μόνο όπλο την πειθαρχία.

Η καλύτερη νότα της σχολικής χρονιάς

Είναι όλη η σχολική περίοδος, από κάθε μικρή αποτυχία σε κάθε μεγάλη επιτυχία, γιατί όλα έχουν συμβάλει στο τελικό αποτέλεσμα

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΣΑΖΕΪΔΟΥ, Γ32

Η φετινή σχολική χρονιά είναι γεμάτη προκλήσεις και ανατροπές. Δεν παύει όμως να είναι μια πολύ μοναδική χρονική περίοδος, η οποία διαδραματίζει κομβικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα όλων των μαθητών. Είναι παράλληλα μια περίοδος γεμάτη από στιγμές χαράς. Στη διάρκεια του σχολικού κύκλου, οι νέοι πιθανόν να έρχονται αντιμέτωποι με σημαντικές αλλαγές και δυσκολίες. Η ευτυχία όμως δεν πηγάζει από τους βαθμούς και τις σχολικές επιτυχίες, αλλά από στιγμές, οι οποίες σε εμπνέουν να προχωρήσεις στο ταξίδι σου, σε ωθούν να δουλέψεις σκληρά, υπευθυμίζοντας σου τους στόχους σου.

Ευχάριστες στιγμές δεν είναι μόνο οι προσωπικές επιτυχίες, αλλά είναι επίσης στιγμές που μοιραζόμαστε με τους συμμαθητές μας. Η αλληλοϋποστήριξη, οι συζητήσεις για τα όνειρα και τις φιλοδοξίες μας, τα γέλια και όλες οι μικρές ενδείξεις ενδιαφέροντος. Σχέσεις σαν αυτές μας δίνουν δύναμη να προχωράμε.

Αν με ρωτούσατε ποια πιθανόν να είναι η πιο ωραία νότα της σχολικής περιόδου, βιαστικά θα επέλεγα στιγμές από το τέλος, όπως η τελετή αποφοίτησης, όπου θα έχουμε αποβάλει όλο το άγχος, η πίεση θα έχει τελειώσει και οι καρποί που έχουμε σπείρει θα έχουν ανθίσει. Με μια πιο ώριμη σκέψη, όμως, θα απαντούσα πως η πιο ωραία νότα της σχολικής περιόδου είναι όλη η σχολική περίοδος, από κάθε μικρή αποτυχία σε κάθε μεγάλη επιτυχία, γιατί όλα έχουν συμβάλει στο τελικό αποτέλεσμα. Όλα όσα

<https://pride.gr/life/giati-oi-efivikes-filies-einai-simantikes-gia-tin-eniliki-zoi-sou/>

έχουμε επιλέξει να πάρουμε μαζί μας στη συνέχεια, όλες οι φίλιες που έχουμε χτίσει και συνεπώς όλα όσα έχουμε μάθει.

Η πιο όμορφη ανάμνηση που θα παραμείνει χαραγμένη στη μνήμη μου, είναι η εμπειρία του να αποτελώ κομμάτι μιας ομάδας, πέρα από τη φιλία που

έχουμε αναπτύξει. Μαζί καταφέραμε να ξεπεράσουμε δύσκολες στιγμές, να μοιραστούμε στιγμές γέλιου και λύπης. Είμαστε άτομα με κοινά ενδιαφέροντα και αυτό μας έκανε να συνδεθούμε ακόμα περισσότερο. Αξιοποιώντας τις ευκαιρίες που μας δόθηκαν, φτάναμε πάντα στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Παγκύπριες και Επιτυχία: Το πιάτο που Κερδίζει!

Κάθε μπουκιά που τρως μπορεί να γίνει εργαλείο επιτυχίας, εφόσον την έχεις επιλέξεις σωστά

ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Γ33

Η εξεταστική περίοδος είναι μια από τις πιο απαιτητικές φάσεις στη ζωή κάθε μαθητή. Είναι η στιγμή που το μυαλό εργάζεται στο μέγιστο, η πίεση κορυφώνεται και η ανάγκη για συγκέντρωση, αντοχή και πνευματική ευεξία γίνεται πιο έντονη από ποτέ. Σε αυτό το πλαίσιο, η διατροφή διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο, καθώς αποτελεί την «καύσιμη ύλη» για τον εγκέφαλο και το σώμα.

Η σωστή επιλογή τροφών δεν είναι απλώς θέμα υγείας, είναι ξεκάθαρα στρατηγική επιτυχίας. Μπορεί να αυξήσει την απόδοση, να μειώσει την κόπωση και να σε βοηθήσει να διαχειριστείς το άγχος πιο αποτελεσματικά. Η σωστή διατροφή μπορεί να γίνει το μυστικό όπλο για την εξεταστική περίοδο, με πρακτικές συμβουλές και επιστημονικές προτάσεις που θα σε καθοδηγήσουν βήμα - βήμα προς την επιτυχία.

Διότι τελικά, η επιτυχία δεν ξεκινά μόνο από το διάβασμα, αλλά και από το πιάτο σου!

Η εξεταστική περίοδος απαιτεί αυξημένη πνευματική ενέργεια και συγκέντρωση. Ο εγκέφαλος, που καταναλώνει περίπου το 20% της συνολικής ενέργειας του σώματος, χρειάζεται τα σωστά θρεπτικά συστατικά για να λειτουργήσει αποτελεσματικά.

Μια ισορροπημένη διατροφή πρέπει να περιλαμβάνει:

Υδατάνθρακες: για άμεση και συνεχή ενέργεια. Προτίμησε σύνθετους υδατάνθρακες (π.χ. βρώμη, καστανό ρύζι) που διατηρούν σταθερά τα επίπεδα σακχάρου στο αίμα.

Πρωτεΐνες: απαραίτητες για την

αναδόμηση των κυττάρων του εγκεφάλου και τη διατήρηση της μνήμης.

Λιπαρά οξέα Ωμέγα-3: υποστηρίζουν τη σύνδεση μεταξύ των νευρώνων.

Βιταμίνες και μέταλλα: μειώνουν την κόπωση και ενισχύουν τη συγκέντρωση.

Αντίθετα, η κακή διατροφή - πλούσια σε ζάχαρη, κορεσμένα λιπαρά και επεξεργασμένα τρόφιμα - οδηγεί σε πτώση ενέργειας, αδυναμία συγκέντρωσης και αυξημένο στρες.

Καθημερινά γεύματα για μέγιστη απόδοση

Η οργάνωση των γευμάτων είναι κλειδί για να διατηρήσεις τη συγκέντρωσή σου.

Ήρθε η στιγμή να αξιοποιήσεις τη δύναμη της τροφής σου και να αποδείξεις ότι μπορείς

Πρωινό:

Το πρωινό ενεργοποιεί τον εγκέφαλο και σε βοηθά να ξεκινήσεις τη μέρα δυναμικά. Ένα ισορροπημένο πρωινό συνδυάζει υδατάνθρακες, πρωτεΐνες και φυτικές ίνες.

Παραδείγματα:

Βρώμη με μέλι, μπανάνα και ξηρούς καρπούς

Αυγά με ψωμί ολικής άλεσης και φέτες αβοκάντο

Γιαούρτι με granola, μούρα και σπόρους chia

Μεσημεριανό:

Το μεσημεριανό πρέπει να περιέχει σύνθετους υδατάνθρακες, πρωτεΐνη και λαχανικά για να ενισχύσει την ενέργεια και τη μνήμη.

Παραδείγματα

Η σωστή διατροφή δεν είναι πολυτέλεια. Είναι επένδυση στον εαυτό σου και στις δυνατότητές σου

<https://nutriharmony.gr/pos-epireazei-diatrofi-ton-egkefalo-mas/>

να πετύχεις όχι μόνο με το διάβασμα, αλλά με μια ισορροπημένη διατροφή που σε

οδηγεί κατευθείαν στη νίκη!

Κοτόπουλο ή ψάρι με καστανό ρύζι και λαχανικά στον ατμό
Σαλάτα με τόνο, αβοκάντο και κινόα
Φακές με λαχανικά και ψωμί ολικής άλεσης

Βραδινό:

Ένα ελαφρύ αλλά θρεπτικό βραδινό συμβάλλει στη σωστή ξεκούραση.

Παραδείγματα:

Σούπτα λαχανικών με ψωμί ολικής άλεσης
Γιαούρτι με μέλι και καρύδια

Η σημασία της ενυδάτωσης

Η επαρκής ενυδάτωση είναι ζωτικής σημασίας, καθώς ακόμα και μικρή αφυδάτωση μπορεί να μειώσει τη συγκέντρωση.

Συστάσεις:

Πιες 6-8 ποτήρια νερό την ημέρα

Πρόσθεσε φέτες λεμονιού, μέντα ή αγγούρι για γεύση
Περίορισε την κατανάλωση καφεΐνης, καθώς μπορεί να αυξήσει το άγχος και να διαταράξει τον ύπνο

Τροφές και συνήθειες που πρέπει να αποφεύγεις

Ζαχαρούχα τρόφιμα και αναψυκτικά: Προκαλούν απότομη αύξηση και πτώση του σακχάρου στο αίμα μειώνοντας τη συγκέντρωση.

Πολύ επεξεργασμένα τρόφιμα: Είναι χαμηλής θρεπτικής αξίας και αυξάνουν την αίσθηση κόπωσης.

Αλκοόλ: Μειώνει την ποιότητα του ύπνου και την πνευματική απόδοση.

Προϊόντα πολυτελείας και η σχέση τους με τη νέα γενιά, Generation Z

Αυτό που έχει αλλάξει είναι η επικράτηση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης που «λένε» στον νέο τι είναι ωραίο

ΤΗΣ ΣΜΑΡΑΓΔΑΣ ΘΕΟΧΑΡΟΥΣ, Γ32

Η Generation Z, η γενιά που γεννήθηκε κατά τη διάρκεια των ετών 1997 και 2012, έχει φέρει επανάσταση στον τρόπο με τον οποίο ο κόσμος αντιλαμβάνεται την έννοια της κατανάλωσης και συγκεκριμένα στον τομέα των προϊόντων πολυτελείας. Σε μια εποχή κατά την οποία η τεχνολογία αναπτύσσεται ραγδαία και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης κυριαρχούν, οι προτιμήσεις αυτής της γενιάς για προϊόντα πολυτελείας είναι πλήρως απαιτητική με αποτέλεσμα τα μεγάλα brands με επιτυχία να στοχεύουν τις πλείστες αγορές τους από τη Generation Z.

Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι η Gen Z διαφέρει παντελώς από τις προηγούμενες γενιές, λόγω της έντονης εξοικειώσής της με την τεχνολογία. Ειδικότερα, οι προσεγγίσεις στα προϊόντα πολυτελείας γίνεται κυρίως μέσω των πλατφόρμων Instagram, TikTok κ.ά, οι οποίες έχουν γίνει οι «βιτρίνες» των πολυτελών προϊόντων. Οι δημοφιλείς μάρκες επενδύουν τεράστια ποσά για διαφημίσεις με στόχο την προσέγγισή τους από τη Gen Z, η οποία δίνει προτεραιότητα στην οπτική αισθητική. Επιπλέον, τα προϊόντα πολυτελείας για αυτή τη γενιά συμβολίζουν πολλές φορές και την ταυτότητά της πέραν από ένδειξη πλούτου.

Η Generation Z δεν προσεγγίζει τις τιμές των πολυτελών προϊόντων όπως οι παλαιότερες γενιές. Παρόλο που οι περισσότεροι νέοι δεν διαθέτουν μεγάλη οικονομική δύναμη, αυτό δεν δείχνει καθόλου να τους επηρεάζει επενδύοντας σε επώνυμα προϊόντα υψηλών τιμών. Πολλές φορές προτιμούν να αγοράζουν ακριβές μάρκες, προβάλλοντας την άποψη πως η αξία των προϊόντων διατηρείται.

Τα επώνυμα καταστήματα προϊόντων πολυτελείας έχουν δημιουργήσει μια δική τους στρατηγική, όσον αφορά το κόστος των προϊόντων τους, με την οποία έχουν περισσότερο κέρδος. Πιο συγκεκριμένα συνεργάζονται με influencers για διαφημίσεις στα M.M.E, δημιουργούν πιο οικονομικά προϊόντα για να μπορεί πιο εύκολα η Gen Z να ανταποκρίνεται.

Οι επιχειρήσεις προσπαθούν να ψυχογραφήσουν την καταναλωτική συμπεριφορά αυτών των ζωντανών παραδόξων και οι απαντήσεις στα ερωτήματα που θέτουν θα καθορίσουν τις επόμενες γενιές καταναλωτών. Οι αγοραστικές συνήθειες των νέων, όπως

Η προσέγγιση των προϊόντων πολυτελείας γίνεται κυρίως μέσω των πλατφόρμων Instagram, TikTok κ.ά, οι οποίες έχουν γίνει οι «βιτρίνες» τους

<https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20181129IPR20509/online-shopping-across-the-eu-to-be-easier-from-3-december>

και η ζωή τους γενικότερα, καθορίζονται σε τεράστιο βαθμό από τα κοινωνικά δίκτυα και τις εφαρμογές τους στην κατανάλωση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι αγορές online, οι οποίες προσφέρουν μια γρήγορη και εύκολη λύση στην κάλυψη των καταναλωτικών αναγκών αντί της χρονοβόρας βόλτας στα καταστήματα.

Αδιαμφισβήτητο, η Generation Z έχει φέρει καινούργιες προσεγγίσεις στην αγορά των προϊόντων πολυτελείας. Παρόλο που οι τιμές των προϊόντων παραμένουν υψηλές, η νέα γενιά αποδεικνύει ότι η αξία του προϊόντος δεν είναι μόνο στην τιμή του, αλλά και στην προσωπική σημασία για τον καθένα.

Χωρίς Φίλτρο

Και αυτοί οι νεαροί που οδηγούν επικίνδυνα τα παραπονημένα τους μηχανάκια στους δρόμους της πόλης μας για να προκαλούν θόρυβο και οχληρία, πιθανόν να ενισχύθηκαν οικονομικά από κάποιους γονιούς που δεν θέλησαν να χαλάσουν τα χατίρια των κανακάρηδών τους

ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΡΚΟΥ, Γ42
ΕΛΕΑΝΑ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ, Γ42

Όλοι διαμαρτύρονται... όλοι με σχετικά μεγάλη ευκολία ψέγουν τους νέους για χίλιες δυό συμπεριφορές υποστηρίζοντας πως ο κόσμος βαδίζει από το κακό στο χειρότερο, οι σημερινοί νέοι έχουν απολέσει τον σεβασμό, εγκληματούν συνεχώς πάνω στην ελληνική γλώσσα, την ιστορία, την παράδοση, ζουν χωρίς αξίες και ιδανικά. Και εμείς αδέκαστοι κριτές υπερασπιζόμαστε ασθματικά τη γενιά μας. Αυτή τη γενιά που κατέκτησε τον κόσμο της τεχνολογίας με ευκολία, που ξημεροβραδιάζεται ατελείωτες ώρες στο σχολείο και μετά στο φροντιστήριο, αυτή τη γενιά που αντιπροσωπεύει τη χώρα μας σε διεθνείς διαγωνισμούς και δικαιώνεται. Νιώθουμε πως ζούμε σ' ένα άφιλο κόσμο, όπου κυριαρχούν η ψευτιά, η αναξιοκρατία, ο συμβιβασμός και τα συμπαρομαρτούντα τους.

Και τότε; Γιατί η πλειοψηφία της κοινής γνώμης καταφέρεται με τόση βεβαιότητα εναντίον μας; Οι ίδιοι οι γονείς μας, θα έλεγε κάποιος.

Είναι μήπως γιατί χάσαμε το μέτρο; Ή έχουμε παρεξηγήσει αυτή την «αγάπη» τους και την απεριόριστη ελευθερία που μας προσφέρουν; Ίσως...

Στην πόλη μας από τον Οκτώβριο του 2024 μέχρι και σήμερα 20 Ιανουαρίου 2025 έχουν καταγραφεί 14 επιθέσεις σε διανομείς φαγητού από ανήλικα πρόσωπα. Όλα τα θύματα είναι αλλοδαποί διανομείς που αναζητούν την τύχη τους στον τόπο μας. Η τακτική τους σύννησης. Κρύβονται σε πάρκα της πόλης, αναχαιτίζουν την πορεία τους, τους επιτίθενται, τους βρίζουν και κλέβουν τα κινητά τους τηλέφωνα. Μια από τις επιθέσεις διαδραματίστηκε στην περιοχή του Αγίου Τύχωνα. Τρία ανήλικα άτομα με καλυμμένα πρόσωπα προσέγγισαν εικοσιεπτάχρονο Ινδό διανομέα φαγητού. Έπειτα, του επιτέθηκαν με κλωτσιές κλέβοντας του τα δυο του κινητά τηλέφωνα. Το θύμα δεν τραυματίστηκε. Το επόμενο περιστατικό συνέβη στο πάρκο της Γερμασόγειας με θύμα έναν σαραντάχρονο Ινδό. Το θύμα κατάγγειλε ότι μια μεγάλη ομάδα νεαρών ατόμων αναχαίτισε την πορεία του, τον έβρισε και τον χτύπησε. Η ομάδα προσπάθησε να κλέψει τα κλειδιά της μοτοσικλέτας και τα χρήματά του, χωρίς να το επιτύχει. Ο διανομέας φαγητού μεταφέρθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο Λεμεσού.

Παράλληλα, ομάδες νεαρών βανδαλίζουν τα σχολεία μας. Αναστάτωση και προβληματισμό προκάλεσε το τελευταίο περιστατικό βανδαλισμού και καταστροφής περιουσίας δημοτικού σχολείου της πόλης μας. Ανήλικοι εισήλθαν παράνομα στον σχολικό χώρο και κατέστρεψαν τον χριστουγεννιάτικο διάκοσμο, ενώ άναψαν εστίες φωτιάς σε διάφορους υπαίθριους χώρους της σχολικής μονάδας.

Πόσοι από εμάς καπνίζουν εν αγνοία των γονιών τους; Ή κάνουν χρήση άλλων ουσιών; Πόσοι από εμάς οχλαγωγούν συστηματικά και επανειλημμένα κατά τη διάρκεια του μαθήματος, παρά τις νουθεσίες που δέχονται; Πόσοι από εμάς βωμολοχούν εις βάρος των άλλων; Πόσοι από εμάς περνούν αδιάφορα από εκείνο το αγόρι που μήνες τώρα κάθεται μόνο του στην αυλή; Πόσοι από εμάς εκφράζουμε ντροπή για τέτοιου είδους συμπεριφορές, αλλά όταν γίνουμε όχλος γινόμαστε οι ίδιοι πρωταγωνιστές συμπεριφορών απλά για τον χαβαλέ μας, ενώ αντιλαμβάνομαστε πως είναι λάθος; Δεν είναι όλοι. Είναι όμως πολλοί. Και είναι τόσοι όσοι ακριβώς χρειάζονται για να αμαυρώσουν την εικόνα των υπολοίπων. Να λοιπόν γιατί μας κατηγορούν.

Οι ηθικές αξίες καπηλεύονται από αυτούς τους κάποιους, γεγονός το οποίο θα πρέπει να μας προβληματίζει ως γενιά, αφενός αναφορικά με την

Νιώθουμε πως ζούμε σ' ένα άφιλο κόσμο, όπου κυριαρχούν η ψευτιά, η αναξιοκρατία, ο συμβιβασμός και τα συμπαρομαρτούντα τους

εκκόλαψη της νεανικής παραβατικότητας, αφετέρου, δε, για τον στόχο των συγκεκριμένων παραβατικών ενεργειών. Μέχρι πού θα πάμε;

Αυτοί οι νεαροί που καταστρέφουν τις σχολικές περιουσίες και βανδαλίζουν τα δημόσια σχολεία και άλλα κτήρια εφορμούν από κάποια σπίτια κάποιων αδιάφορων γονιών. Και αυτοί οι νεαροί που οδηγούν επικίνδυνα τα παραπονημένα μηχανάκια τους για να προκαλούν θόρυβο και οχληρία πιθανόν να ενισχύθηκαν οικονομικά από κάποιους γονιούς που δεν θέλησαν να χαλάσουν τα χατίρια των κανακάρηδών τους. Η κυπριακή οικογένεια διέρχεται μια περίοδο έντονης παθογένειας που εκδηλώνεται

στα σχολεία, στους δρόμους, στις γειτονίες, στα γήπεδα. Ο έλεγχος και η διαπαιδαγώγηση έχουν το σημείο εκκίνησής τους από τα ίδια τα σπίτια μας και μετά επεκτείνεται στα σχολεία και στους Δημόσιους Φορείς.

Ούτε οι καθηγητές, ούτε οι Δήμοι και Κοινοότητες, ούτε και η Αστυνομία μπορούν να πατάξουν την αταξία, την παρανομία, το έγκλημα και τις παραβατικές συμπεριφορές εάν η ίδια η οικογένεια δεν αναλάβει τον ρόλο, τις αρμοδιότητες και τις ευθύνες που πρωτίστως της αναλογούν. Στην κρίση σας.

Ναι! Δεν αγαπάμε τις τέχνες

Η έλλειψη προσβασιμότητας σε καλλιτεχνικά δρώμενα στη Λεμεσό περαιτέρω παρακωλύει την εκτίμηση των τεχνών από τους νέους

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΦΙΤΗ, Γ32

Βρισκόμενος σε μια έκθεση ζωγραφικής τον περασμένο μήνα, παρατήρησα πως όλοι οι παρευρισκόμενοι είχαν τουλάχιστον τα διπλάσια μου χρόνια. Το ίδιο παρατήρησα και στη χθεσινοβραδινή εκδήλωση αφιερωμένη στα εκθέματα του μουσείου στο Κούριο. Κανένας συνομιλήκός μου ή τουλάχιστον λίγο μεγαλύτερός μου.

Η αλήθεια είναι πως παρατηρείται έλλειψη ουσιαστικού ενδιαφέροντος από τους περισσότερους νέους για τις τέχνες. Και αυτό, γιατί επηρεάζονται από τις μορφές τέχνης που τείνουν να προβάλλουν οι διαφημίσεις και τα ΜΜΕ, όπως ο εμπορευματοποιημένος κινηματογράφος και η εμπορευματοποιημένη μουσική και γενικά κάθε προϊόν υποκουλτούρας που χαρακτηρίζεται από έλλειψη ποιότητας και ουσίας και που αδρανοποιεί το πνεύμα και την κριτική σκέψη. Η επαφή με τη λογοτεχνία, τη ζωγραφική, το θέατρο είναι αρκετά περιορισμένη. Σπάνια θα προτιμηθούν αυτά από μια σειρά στο Netflix μέτριας ποιότητας, με μεγάλη όμως ανταπόκριση. Οι νέοι φαίνεται, λοιπόν, να στερούνται γνώσεων και αξιολογικών κριτηρίων ως προς τα καλλιτεχνικά δημιουργήματα, κάτι που όμως δεν οφείλεται στους ίδιους.

Η πολιτισμική αποχή και η αποστασιοποίηση των νέων από τις τέχνες, οφείλεται κατά κύριο λόγο στην επίδραση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε) σε αυτούς. Τα Μ.Μ.Ε επιβάλλουν μαζική κουλτούρα και προωθούν εύπεπτα προγράμματα αλλοιώνοντας έτσι τη φυσιογνωμία κάθε λαού. Οι εθνικές παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα θεωρούνται παρωχημένα, αφού πιστεύουν πως η ενασχόληση με τα τεχνολογικά μέσα έχει περισσότερη αξία. Άμεσος απότοκος αυτού είναι πολλοί νέοι να τείνουν στον στείρο μιμητισμό και την ξενομανία απεμπλώνοντας τα ιδανικά και τις αξίες τους. Συνεπώς, οι νέοι είναι δοσμένοι στη μάστιγα του υλικού ευδαιμονισμού με αποτέλεσμα συχνά να απαξιώνουν την αξία των γραμμάτων, των τεχνών, των μνημείων και των παραδόσεων.

Το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, με την έντονη τεχνοκρατική του προσέγγιση, καταβαραθρώνει την καλλιτεχνική και ανθρωπιστική του πτυχή. Με τη στείρα αποστήθιση γνώσεων και τον άγονο εγκυκλοπαιδισμό που κυριαρχούν λόγω του εξετασιοκεντρικού συστήματος, τα καλλιτεχνικά και ανθρωπιστικά μαθήματα παραγκωνίζονται. Κατά συνέπεια, οι νέοι δεν δέχονται ερεθίσματα που θα διέγειραν τη δημιουργικότητά τους και που θα διεύρυναν τις εκφραστικές τους δυνατότητες. Έτσι, το εκπαιδευτικό σύστημα συμβάλλει στην απομάκρυνσή τους από τις τέχνες, αφού δίνει περισσότερη έμφαση στην τεχνική αντίληψη της μόρφωσης έναντι της ανθρωπιστικής.

<https://znews.gr/media/oi-theatrikes-parastaseis-pou-prepei-na-deis-prin-katevoun/>

Η συχνότητα των καλλιτεχνικών δρώμενων είναι περιορισμένη στην Κύπρο αφενός, λόγω του μικρού μεγέθους του νησιού και αφετέρου, λόγω της διαχρονικής έλλειψης καλλιτεχνικής κουλτούρας. Το γεγονός αυτό, σε συνάρτηση με την έλλειψη ερεθισμάτων από το σχολείο κρατά μακριά τους νέους από την έκφραση μέσω της καλλιτεχνικής δημιουργίας. Παράλληλα, η οικονομική αστάθεια που εδώ και χρόνια επηρεάζει τη χώρα αποτελεί ένα επιπρόσθετο παράγοντα απομάκρυνσης των νέων από τις τέχνες, αφού το θέατρο και οι εκθέσεις τέχνης θεωρούνται δαπανηρές δραστηριότητες για την εποχή. Επομένως, η έλλειψη προσβασιμότητας σε καλλιτεχνικά δρώμενα περαιτέρω παρακωλύει την εκτίμηση των τεχνών από τους νέους. Φαίνεται τελικά πως οι νέοι ολοένα και περισσότερο αποστασιοποιούνται από την καλλιτεχνική έκφραση και τη δημιουργία.

Δώρο άδωρο το δικαίωμα ψήφου στα 17

ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ, Γ32

Σωστή η απόφαση για δικαίωμα ψήφου στα 17, αλλά ιστορική απόφαση δεν μπορεί να είναι εάν δεν βρεθούν οι τρόποι να πείσθουν οι νέοι πως πρέπει και αξίζει να ψηφίζουν!

Έχω την εντύπωση πως η απόφαση αυτή θα αυξήσει την ήδη τεράστια αποχή που παρατηρείται στις εκλογικές αναμετρήσεις. Και γι' αυτό δεν φταίνε σίγουρα οι νέοι μας!

Κύπρος, οικονομική κρίση εν έτει 2013. Κούρεμα τραπεζών και καταθέσεων, χρυσά διαβατήρια, σκάνδαλα, θέσεις υψηλόβαθμων στελεχών με πλαστό απολυτήριο και... η λίστα συνεχίζεται.

Είναι κοινός τόπος, πως η αποστασιοποίηση της πλειονότητας των νέων από τα κοινά είναι ένα φαινόμενο που γίνεται ολοένα και πιο έκδηλο στη σύγχρονη κυπριακή κοινωνία. Πολλοί ισχυρίζονται πως οι νέοι άνθρωποι αποστρέφονται την πολιτική, δεν ενδιαφέρονται για τα κοινά, δεν αποζητούν τη συλλογική έκφραση. Αν και οι νέοι ανέκαθεν είχαν την τάση να επαναστατούν και να αμφισβητούν τα παραδοσιακά συστήματα, η απομάκρυνσή τους από την πολιτική αποτελεί ένα πολυπαραγοντικό ζήτημα το οποίο έχει βαθύτερες ρίζες.

Η απομάκρυνση των νέων από τα πολιτικά ζητήματα οφείλεται κατά κύριο λόγο στην απογοήτευση που αισθάνονται από την πολιτική. Η ιστοπέδωση της πολιτικής, η ταμπέλα πως όλοι οι πολιτικοί είναι ίδιοι, είναι μια εύκολη άρνηση που μπορεί να οδηγήσει σε επικίνδυνες καταστάσεις. Η ανακύκλωση των ίδιων προσώπων στις πολιτικές θέσεις. Η επιλογή προσώπων που ηλικιακά απέχουν δυο γενιές από τους νέους. Ποιο είναι το κοινό τους σημείο; Ταυτόχρονα, το σύνολο των νέων έχει την πεποίθηση πως τα πολιτικά κόμματα δεν εκπροσωπούν τα συμφέροντά τους και ότι οι πολιτικές διαδικασίες είναι αδιάφορες και ανίκανες να λύσουν τα προβλήματα που επηρεάζουν τους ίδιους ή που ακόμα ταλανίζουν ολόκληρη την κοινωνία. Επιπρόσθετα, τα φαινόμενα σήψης και διαφθοράς που παρατηρούνται στην πολιτική οδηγούν συχνά στη διάβρωση των δημοκρατικών θεσμών με άμεσο απότοκο την αδιαφορία των νέων για τα πολιτικά δρώμενα. Όλοι είναι καρεκλοκένταυροι και υπηρέτες των πορτοφολιών τους και μόνο.

Ένας ακόμη παράγοντας που απωθεί τους νέους από την ενεργό συμμετοχή τους στα κοινά είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης στους θεσμούς, η οποία συμπεριλαμβάνεται στο πλαίσιο της γενικότερης ηθικής κρίσης που χαρακτηρίζει τη σύγχρονη κοινωνία. Από τη μία βιώνουμε μια ραγδαία τεχνολογική ανάπτυξη που έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για ένα πολύ υψηλό επίπεδο ζωής, και από την άλλη μια βαθιά ηθική κρίση που απαξιώνει τον άνθρωπο υπονομεύοντας όχι μόνο το βιωτικό επίπεδο, αλλά και την ίδια την επιβίωση των ανθρώπινων κοινωνιών. Η αποτυχία των θεσμών να παρέχουν δικαιοσύνη και να ανταποκριθούν στις ανάγκες των πολιτών αναγκάζουν τους νέους να μην συμμετέχουν ενεργά στο πολιτικό γίνεσθαι του τόπου τους. Με άλλα λόγια; Δικαιώνεται αυτός που είναι κοντά στην πηγή. Αυτός που έχει το μέσο. Τον γνωστό του στη συγκεκριμένη υπηρεσία ή θεσμό. Οι υπόλοιποι; Τι κρίμα.

Αναντίρρητα, εύλογα μπορεί να αντιληφθεί κανείς πως η αποχή των νέων από την πολιτική είναι συνυφασμένη με μία ευρύτερη απαισιοδοξία και αβεβαιότητα για το μέλλον.

<https://limassoltoday.com.cy/ekloges-2024/ep-katechomenon-dimon-kalesma-stous-ek/>

Η πολιτική θεωρείται σήμερα ως βασικός υπαίτιος για την κατάντια της κοινωνίας και της οικονομίας. Η μάστιγα της ανεργίας που στοιχειώνει στην ολόκληρη της τους νέους, τους αναγκάζει να παραμείνουν απαθείς ενώπιον των πολιτικών ζητημάτων. Η ανασφάλεια στην αγορά εργασίας και οι ανεπαρκείς οικονομικές απολαβές προτρέπουν τους νέους να επικεντρωθούν στην προσωπική τους επιβίωση, αντί στην πολιτική και κοινωνική ευημερία της χώρας τους.

Βέβαια, αν και οι νέοι είναι αποστασιοποιημένοι από την πολιτική, αυτό δεν σημαίνει πως είναι και αδιάφοροι, εφόσον πολλοί ασχολούνται με κοινωνικά και περιβαλλοντικά ζητήματα.

Επιζητούν ένα καλύτερο αύριο, που δυστυχώς δεν πιστεύουν πλέον, σε μεγάλο βαθμό, πως μπορούν να τους το διασφαλίσουν οι πολιτικοί. Φταίει διότι και να θελήσουν να ενημερωθούν για τις θέσεις των κομμάτων στα διάφορα θέματα που τους απασχολούν θα «πέσουν» τις πλείστες φορές σε κοκορομαχίες εκπροσώπων των κομμάτων στις τηλεοράσεις και θα διαβάσουν ανακοινώσεις κομμάτων που θα αλληλοκατηγορούνται. Ο εκφωνητής στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση θα αναμεταδίδει πως «γύρισαν τις πλάτες τους στις κάλπες οι νέοι που προτίμησαν τις καφετέριες ...»

Και γι' αυτό δεν θα φταίνε σίγουρα οι νέοι μας.

Η Ισότητα των Φύλων εν έτει 2025: η Κύπρος στην 20ή θέση στην Ευρώπη των 27

ΤΩΝ ΜΙΧΑΕΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Γ32
ΜΑΡΙΑΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, Γ32

Υποδεχόμενοι τον νέο χρόνο με την ευχή πως αυτός θα είναι πιο ελπιδοφόρος από τον προκάτοχό του, θα ανέμενε κάποιος πως το ζήτημα της χειραφέτησης της γυναίκας στον δυτικό κόσμο θα είχε προ πολλού επιλυθεί. Από τις Σουφραζέτες του 19^{ου} και το φεμινιστικό κίνημα του 20^{ου} αιώνα, δυστυχώς στο λυκαυγές του 21^{ου} αιώνα, εν έτει 2025, το γυναικείο κίνημα συνεχίζει ακόμη τη διεκδίκηση των αναφαίρετων ανθρωπίνων δικαιωμάτων του «ασθενούς» φύλου και της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών. Οι κοινωνικές δομές και οι έμφυλες ανισότητες παραμένουν σημαντικοί αρνητικοί παράγοντες που συνεχίζουν να καθορίζουν τη θέση της. Η ιστορία της γυναίκας είναι παράλληλη με την πάλη για ίσα δικαιώματα, για αναγνώριση και για απελευθέρωση από τα κοινωνικά δεσμά που την καθιστούν πολίτη «δεύτερης» κατηγορίας.

Το Υπουργικό Συμβούλιο των 11 περιλαμβάνει μόλις 2 γυναίκες, στη Βουλή των 56 αντιπροσώπων του λαού υπάρχουν μόλις 8 γυναίκες, στα 29 Δημαρχεία επικεφαλής βρίσκονται μόλις 3 γυναίκες, ενώ στην Ευρωβουλή των 6 δεν υπάρχει γυναικεία εκπροσώπηση! Μόνη θετική αχτίδα φωτός είναι η ύπαρξη 5 γυναικών Υφυπουργών με 5 άνδρες να συμπληρώνουν τα Υφυπουργεία.

Η ιστορική αναδρομή του θέματος αποκαλύπτει τις κοινωνικές, πολιτικές και πολιτιστικές αλλαγές που διαμόρφωσαν τους ρόλους και τα δικαιώματα της γυναίκας στον χρόνο. Από την αρχαιότητα έως τη σύγχρονη εποχή η γυναίκα υπήρξε συχνά υποκείμενο περιορισμών και διακρίσεων. Στα μέσα του 20^{ου} αιώνα η κυπριακή κοινωνία ήταν ακόμη πατριαρχική και οι γυναίκες περιορίζονταν στον οικογενειακό και οικιακό χώρο, χωρίς να έχουν δικαιώματα συμμετοχής στη δημόσια ζωή ή την πολιτική. Η θέση τους ήταν απλώς η διαχείριση του νοικοκυριού και η ανατροφή των παιδιών, με ελάχιστες εξαιρέσεις. Κατά τον Δρα Πέτρο Παπαπολυβίου, αναπληρωτή καθηγητή Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, η πρώτη καθολική συμμετοχή των γυναικών σε ψηφοφορία ήταν κατά το Ενωτικό Δημοψήφισμα του Ιανουαρίου του 1950 και ακολούθως στις πρώτες Προεδρικές Εκλογές του Δεκεμβρίου του 1959, όταν άσκησαν μαζί το δικαίωμα ψήφου και οι Κύπριες.

Σύμφωνα με την Έκθεση του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Ισότητας των Φύλων (EIGE) για τους Δείκτες Ισότητας των Φύλων για το έτος 2024, η οποία παρουσιάστηκε τον Δεκέμβριο του 2024 στο Φόρουμ Ισότητας των Φύλων στις Βρυξέλλες, η Κύπρος βρίσκεται στην 20^ή θέση ανάμεσα στα 27 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) από την 21^η θέση που κατείχε το 2023, με συνολική βαθμολογία 60,9/100 με γενικό μέσο όρο της ΕΕ 71/100 (με τις 100 μονάδες να δηλώνουν την πλήρη ισότητα ανδρών και γυναικών). Εκ παραλλήλου, η Έκθεση του World Economic Forum έχει αναβαθμίσει το 2024 τη χώρα μας κατατάσσοντάς την στην 86^η θέση από την 106^η στην οποία βρισκόταν το 2023. Προφανώς, υπάρχει σχετική βελτίωση, η οποία όμως δεν μπορεί να μας εφησυχάζει.

Όπως αναφέρει σε δήλωσή της στις 10 Δεκεμβρίου 2024 η κα Τζόζη Χριστοδούλου, Επίτροπος Ισότητας των Φύλων, «σύμφωνα με τους σχετικούς δείκτες η Κύπρος έχει σημειώσει τη μεγαλύτερη πρόοδο στους τομείς της εργασίας (77,3/100), δηλαδή την ισότιμη πρόσβαση στην απασχόληση και σε καλές συνθήκες εργασίας, των χρημάτων (84,1/100), δηλαδή την πρόσβαση σε οικονομικούς πόρους και την οικονομική κατάσταση, και στον τομέα της

<https://todelta.gr/misthologiko-xasma-kai-isotita-ton-filon/>

υγείας (87,4%), δηλαδή στην ισότιμη πρόσβαση σε ποιοτική νοσοκομειακή περίθαλψη. Αντίθετα, ο χαμηλότερος βαθμός ισότητας καταγράφεται στον τομέα της εξουσίας (28,8/100), ο οποίος καλύπτει τη συμμετοχή ανδρών και γυναικών σε διαδικασίες λήψης πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών αποφάσεων». Πώς τα πιο πάνω μεταφράζονται σε πραγματικούς αριθμούς; Το Υπουργικό Συμβούλιο των 11 περιλαμβάνει μόλις 2 γυναίκες (18,2%), στη Βουλή των 56 αντιπροσώπων του λαού υπάρχουν μόλις 8 γυναίκες (14,3%), έστω κι αν η Πρόεδρος της Βουλής είναι γυναίκα, στα 29 Δημαρχεία μετά τις εκλογές του Ιουνίου 2024 επικεφαλής βρίσκονται μόλις 3 γυναίκες (10,3%), οι 2 στους κατεχόμενους δήμους της Ακανθούς και της Λαπήθου και η τρίτη στη Λακατάμια, ενώ στην Ευρωβουλή των 6 δεν υπάρχει γυναικεία εκπροσώπηση! Μόνη θετική αχτίδα φωτός είναι η ύπαρξη 5 γυναικών Υφυπουργών (50%!) με 5 άνδρες να συμπληρώνουν τα Υφυπουργεία.

Σε μία σύγχρονη και ευνομούμενη Πολιτεία, όπως είναι η Κυπριακή Δημοκρατία, τα δύο φύλα θα πρέπει να συμμετέχουν ισότιμα στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, μακριά από στερεότυπα και προκαταλήψεις, ενώ προφανώς εφόσον οι γυναίκες και οι άνδρες έχουν βιολογικές διαφορές, αυτές θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον σχεδιασμό νομοθεσιών, πολιτικών, δράσεων και μέτρων. Είναι για τους πιο πάνω λόγους που το Υπουργικό Συμβούλιο έθεσε σε ισχύ από τον Ιανουάριο του 2024 τη νέα τριετή Εθνική Στρατηγική για την Ισότητα των Φύλων, με ανάθεση του συντονισμού, της παρακολούθησης και της αξιολόγησής της στην Επίτροπο Ισότητας των Φύλων. Η νέα στρατηγική έχει ως σκοπό την εμπέδωση στους Κυπρίους της κουλτούρας της έμφυλης ισότητας, με επιμέρους στόχους την αποδόμηση των στερεοτύπων, την εξάλειψη των προκαταλήψεων και την ισότιμη συμμετοχή ανδρών και γυναικών σε όλες τις πτυχές της ζωής. Σημαντικό στοιχείο της νέας στρατηγικής είναι η ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου οριζόντια σε όλα τα Υπουργεία και τις Κρατικές Υπηρεσίες, όπως και η μεθοδολογία της συμμετοχικής διαβούλευσης με την κοινωνία των πολιτών, ώστε η βάση να ενημερώνει εκείνους που ασκούν πολιτική για τις ανάγκες των διαφορετικών ομάδων γυναικών (τις νέες γυναίκες, τις γυναίκες με αναπηρία, τις μονογονεϊκές και πολύτεκνες οικογένειες και τις γυναίκες με μεταναστευτική βιογραφία), ώστε

να προσαρμόζονται κατάλληλα και πιο συγκεκριμένα οι δράσεις της Πολιτείας.

Οι γυναίκες, πλέον, συμμετέχουν σε ποικίλες επαγγελματικές δραστηριότητες καταλαμβάνοντας θέσεις σε όλους σχεδόν τους κλάδους από την επιστήμη και την πολιτική έως τη χρηματοδότηση και την τεχνολογία. Ωστόσο, οι ανισότητες παραμένουν ακόμη έκδηλες: π.χ. παρά την αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας οι γυναίκες ακόμη και όταν εκτελούν ίδια φύση εργασίας αμείβονται λιγότερο από τους άντρες. Το μισθολογικό χάσμα παραμένει ένα από τα μεγαλύτερα ζητήματα που καλούνται να λύσουν οι πολιτικοί.

Συνοψίζοντας, χωρίς αμφισβήτηση η θέση της γυναίκας έχει περάσει από σημαντικές μεταβολές από την ιστορική περιθωριοποίηση και τα περιορισμένα δικαιώματα μέχρι την ενίσχυση της συμμετοχής της σε όλους τους τομείς της κοινωνίας. Προφανώς, διαφαίνεται πως έχουν δρομολογηθεί οι στρατηγικοί στόχοι και έχουν αποφασιστεί οι απαραίτητες δράσεις για υποστήριξη της γυναίκας σε όλες τις εκφάνσεις του κοινωνικού και πολιτικού βίου, με την Κυβέρνηση να έχει θέσει πολύ ψηλά τον δείκτη. Παρά την πρόοδο, οι γυναίκες συνεχίζουν να αντιμετωπίζουν προκλήσεις, όπως είναι οι ανισότητες στον εργασιακό τομέα, ο αποκλεισμός από την πολιτική και η έμφυλη βία. Η πλήρης ισότητα δεν έχει επιτευχθεί ακόμα, αλλά η συνεχιζόμενη αγωνιστικότητα του γυναικείου κινήματος αποτελεί ένα μεγάλο βήμα προς την κατεύθυνση μιας πιο δίκαιης κοινωνίας.

Βιβλιογραφικές αναφορές
Δήλωση της Επιτρόπου Ισότητας των Φύλων κας Τζόζης Χριστοδούλου, μετά από τη δημοσιοποίηση των Δεικτών Ισότητας των Φύλων 2024 του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Ισότητας των Φύλων
<https://www.gov.cy/epitropoi/>

Εθνική Στρατηγική για την Ισότητα των Φύλων 2024-2026
Επίτροπος Ισότητας των Φύλων
<https://www.institutionforgenderequality.gov.cy>

Περί Ιστορίας και ίδια περί της νήσου Κύπρου
«Η ψήφος των γυναικών στην Κύπρο»
<https://papapolyviou.com>

Δύο καταγγελίες την ημέρα για ενδοοικογενειακή βία στη Λεμεσό

Η ενδοοικογενειακή βία επηρεάζει ανθρώπους από όλα τα κοινωνικοοικονομικά στρώματα και μορφωτικά επίπεδα

ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΜΑΡΚΟΥ, Γ42
ΕΛΕΑΝΑΣ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ, Γ42

ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΕ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Θύματα και θύτες δεν ταιριάζουν σε ένα συγκεκριμένο στερεότυπο προφίλ

<https://www.psychiatrosthessaloniki.gr/gynaikes-sto-stochastro-via-aitia-ki-e/>

Στις 6 Ιουλίου 2024, η εφημερίδα «Ο Φιλελεύθερος» φιλοξενούσε άρθρο σύμφωνα και μετά τα στοιχεία που εξασφάλισε, πως από την αρχή του έτους μέχρι και τη συγκεκριμένη ημερομηνία, στο Ειδικό Κλιμάκιο Βίας της Αστυνομικής Διευθύνσης Λεμεσού είχαν καταγγεληθεί 320 υποθέσεις εκ των οποίων οι 99 καταχωρήθηκαν ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού και οι 45 διαβιβάστηκαν για οδηγίες στη Νομική Υπηρεσία. Με άλλα λόγια καταγράφονταν δύο καταγγελίες την ημέρα για βία στην οικογένεια στη Λεμεσό. Ανησυχητικά είναι τα φαινόμενα βίας και γυναικοκτονιών που συμβαίνουν ανά το παγκόσμιο. Στην πόλη μας, με βάση τα στοιχεία αυτά, τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας αυξάνονται με ανησυχητικούς ρυθμούς.

Σε διαδικτυακή συνάντηση που είχαμε με μέλος του Συνδέσμου για την Πρόληψη και Αντιμετώπιση της Βίας στην Οικογένεια (ΣΠΑΒΟ), στις 20 Ιανουαρίου 2025, μας ανέφερε ότι τους πρώτους δέκα μήνες του 2024 εξυπηρετήθηκαν από τον Σύνδεσμο ΣΠΑΒΟ παγκύπρια 3405 άτομα. Δηλαδή περίπου δέκα άτομα την ημέρα. Ενώ η γραμμή βοήθειας 1440 έχει λάβει 5844 κλήσεις, οι οποίες αναλογούν περίπου 19

κλήσεις την ημέρα. Τέλος, οι χώροι φιλοξενίας έχουν φιλοξενήσει 322 γυναίκες και 314 παιδιά.

Στη συνέχεια πρόσθεσε πως υποστήριξη δέχεται ένα ευρύ φάσμα γυναικών από διάφορες θρησκείες και εθνικότητες. Ένα μύθο που οι εθελοντές και οι εργαζόμενοι στον Σύνδεσμο ΣΠΑΒΟ θέλουν να καταρρίψουν είναι πως θύματα και θύτες δεν ταιριάζουν σε ένα συγκεκριμένο στερεότυπο προφίλ.

Θύμα και θύτης βίας μπορεί να είναι οποιοσδήποτε. Η ενδοοικογενειακή βία μπορεί να συμβεί στον οποιοδήποτε που ανήκει σε οποιαδήποτε εθνικότητα, ηλικία, σεξουαλικό προσανατολισμό, θρησκεία ή φύλο. Μπορεί να συμβεί σε παντρεμένα ζευγάρια, σε ζευγάρια που συζούν ή ακόμα και σε αυτά που αρχίζουν να αποκτούν μια σχέση. Η ενδοοικογενειακή βία επηρεάζει ανθρώπους από όλα τα κοινωνικοοικονομικά στρώματα και μορφωτικά επίπεδα.

Η κακοποίηση είναι ένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο συμπεριφορών, που εξασκείται για να διατηρείται

εξουσία και έλεγχος πάνω σε έναν ή μια σύντροφο.

Αυτές οι συμπεριφορές οι οποίες βλάπτουν σωματικά, διεγείρουν φόβο, εμποδίζουν τον ή τη σύντροφο από το να κάνει αυτό που επιθυμεί και τον ή την εξαναγκάζει να συμπεριφέρεται με τρόπους που δεν θέλει. Η κακοποίηση περιλαμβάνει τη χρήση σωματικής και σεξουαλικής βίας, εκφοβισμούς και απειλές, συναισθηματική κακοποίηση και οικονομική στέρηση. Πολλές από αυτές τις διαφορετικές μορφές κακοποίησης μπορεί να συμβούν οποιαδήποτε στιγμή.

Ο Σύνδεσμος ΣΠΑΒΟ προσφέρει συγκεκριμένα προγράμματα όπως χώρους φιλοξενίας με την αρωγή διάφορων κοινωνικών υπηρεσιών και συμβουλευτική βοήθεια. Παράλληλα, υπάρχει το πρόγραμμα Πρωτεύας το οποίο εστιάζει στους θύτες και έχει στόχο να μειώσει και να εξαλείψει την κακοποιητική συμπεριφορά. Επίσης, υπάρχει πρόγραμμα ενημέρωσης του κοινού. Στελέχη της αστυνομίας, γιατροί και διάφορα άλλα άτομα βοηθούν για την αντιμετώπιση της βίας στην οικογένεια.

Από τις παλιές στις νέες Κυβίδες

Το χωριό που μετακόμισε από την πλαγιά στον λόφο ...

ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Γ42

Το ερειπωμένο χωριό

Το πρώτο σχολείο

Καφενείο

Μακρυνάρι: τύπος σπιτιού

Συνεργατικό Παντοπωλείο

Γερόλακκος

Εκκλησία Αγίου Γεωργίου

Σε απόσταση περίπου 23 χλμ Β.Δ της Λεμεσού βρίσκεται ο εγκαταλελειμμένος παλιός οικισμός του χωριού Κυβίδες. Το χωριό παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, διατηρεί τη γραφικότητα και την ομορφιά του, συνθέτοντας εικόνες από το παρελθόν. Μια επίσκεψη αποκαλύπτει στα μάτια του περιηγητή λιθόστρωτους δρόμους, απομεινάρια σπιτιών, τον γερόλακκο, το παντοπωλείο, ένα από τα καφενεία και την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου ακόμη λειτουργήσιμη. Πετρόκτιστα κτήρια, δείγματα ημιορεινής αρχιτεκτονικής, οικοδομημένα αμφιθεατρικά.

Είναι κτισμένο σε μια απότομη βουνοπλαγιά που κρίθηκε επικίνδυνη εξαιτίας κατολισθήσεων. Σύμφωνα με την απογραφή του 1973, οι 539 κάτοικοι του παλιού χωριού μεταφέρθηκαν στο νέο χωριό το 1970, 2,5 χλμ Β.Δ του παλιού χωριού, σε υψόμετρο 580 μέτρων, σε περιοχή με ήπιο ανάγλυφο.

Τον χειμώνα του 1958 ολόκληρο το χωριό κινδύνευσε

να παρασυρθεί από τις καταστροφικές πλημμύρες. Το κλιμάκιο της διοίκησης Λεμεσού σε έκθεσή του προς τον Άγγλο Κυβερνήτη διαπιστώνει πως κυρίαρχες αιτίες αυτών των προβλημάτων ήταν η κακή θέση του χωριού, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου ήταν κτισμένο στην απότομη κατωφέρεια μιας βουνοπλαγιάς και τα κακοκτισμένα σπίτια. Έτσι, τα νερά της βροχής δεν ήταν δυνατό ν' απορροφηθούν από το σκληρό υπέδαφος, δημιουργώντας με την πάροδο των χρόνων υγρασία και διάβρωση με κίνδυνο να καταρρεύσουν.

Στις 10 Φεβρουαρίου 1963, ημέρα Κυριακή, επισκέφθηκαν το χωριό ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Κληρίδης, ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Γιωρκάτζης, ο Έπαρχος Λεμεσού κ. Βενιαμίν και άλλοι υπηρεσιακοί παράγοντες. Στις 11 Φεβρουαρίου 1963, επισκέφθηκαν το χωριό Βουλευτές της Λεμεσού. Όλοι συμφώνησαν και υποσχέθηκαν «ριζικήν λύσιν του προβλήματος», τη μεταφορά δηλαδή του χωριού σε πιο ασφαλές σημείο.

Η εφημερίδα «ΑΓΩΝ» (16.2.63) σε άρθρο της προβάλλει το θέμα. Δημοσιεύει μάλιστα την απάντηση ζεύγους ηλικιωμένων που αρνούνται να μεταφερθούν, επιμένοντας να πεθάνουν στον τόπο που γεννήθηκαν!

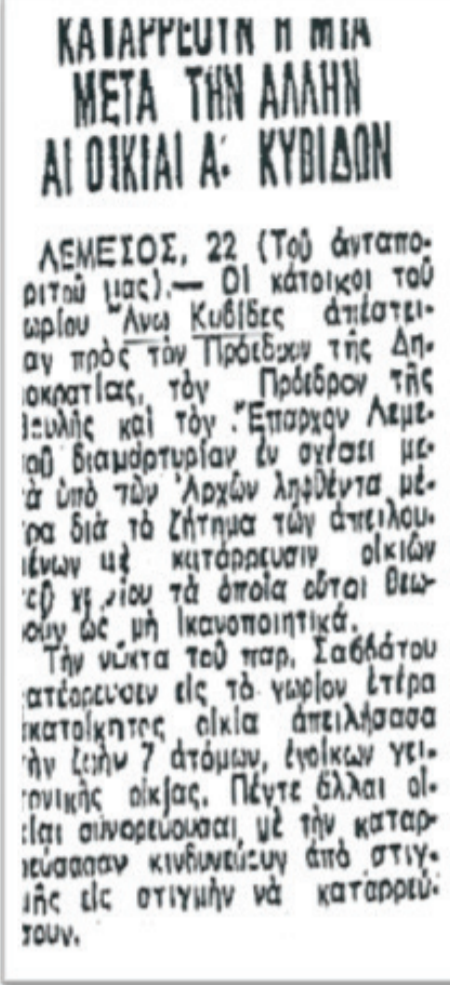
Μέχρι τις 4 Μαρτίου 1964, 80 συνολικά οικογένειες εγκατέλειψαν τα σπίτια τους μετά από υποδείξεις του επαρχιακού μηχανικού κ. Ηλίκου Χαραλάμπους, καθώς κρίθηκαν επικίνδυνα.

Στις 5 Μαρτίου 1964, το υπουργικό συμβούλιο ομόφωνα χαρακτήρισε το πρόβλημα των Κυβίδων ως «θέμα επηγούσης φύσεως». Στις 14 Ιουνίου 1964, ο Πρόεδρος της Βουλής ανακοίνωσε πως στον προϋπολογισμό του 1964 υπήρχε ποσό £50.000 για μετατοπίσεις χωριών και η μετατόπιση των Κυβίδων ήταν θέμα της Επιτροπής Εξουσιοδότησεως. Η τουρκική ανταρσία υπήρξε όμως ανασταλτικός παράγοντας, λόγω των τεράστιων δαπανών.

εφημερίδα «ΑΓΩΝ», 16.2.63

εφημερίδα «ΠΑΤΡΙΣ», 23.2.65

εφημερίδα «ΠΑΤΡΙΣ», 16.2.65

Η εφημερίδα «ΠΑΤΡΙΣ» (23.2.65) σε άρθρο της παρουσιάζει την κατάρρευση της μιας οικίας μετά την άλλη, απειλώντας ανθρώπινες ζωές. Ευτυχώς όμως δεν υπήρξαν ποτέ θύματα.

Στις 24 Φεβρουαρίου 1965, στην περιοχή του σταθμού Αγγελικής κτίστηκε μια παράγκα για να στεγάσει προσωρινά 30 οικογένειες που έμειναν άστεγες.

Φώτη Κολακίδη, του οποίου το γραφείο είχε ετοιμάσει δωρεάν σχετική μελέτη για το πρόβλημα των Κυβίδων, επισκέφθηκε τον Πρόεδρο Μακάριο στο Προεδρικό Μέγαρο στις 11.30 π.μ. ως ύστατη προσπάθεια.

Τα γκρεμισμένα σπίτια αυξάνονταν και 8 οικογένειες μεταφέρθηκαν στο διπλανό χωριό Άγιος Αμβρόσιος, σύμφωνα με άρθρο της εφημερίδας «ΠΑΤΡΙΣ» (16.2.65).

Στις 12 Απριλίου 1965, η Επιτροπή Μετατόπισης Κυβίδων αποτελούμενη από τον Διευθυντή του Σχολείου Δήμο Βύρωνος, τον Κοινοτάρχη Σοφοκλή Ιωάννου, τον ιερέα Νεκλή Δημάκη, συνοδευόμενοι από τους Βουλευτές Λεμεσού και τον αρχιτέκτονα

Ο Μακάριος παραχώρησε £10.000 ως πρώτο βήμα για τη μετατόπιση. Η αντιπροσωπεία υποσχέθηκε να μετονομάσει το χωριό από Κυβίδες σε ΜΑΚΑΡΙΑ.

εφημερίδα «ΠΑΤΡΙΣ», 14.2.1965

εφημερίδα «Μάχη», 12.12.70

εφημερίδα «Σημερινή», 25.8.82

Η εφημερίδα «ΠΑΤΡΙΣ» (14.2.1965) αναφέρει το θέμα και σημειώνει μεταξύ άλλων «Ολοι σχεδόν αι οικίαι του μικρού χωριού κατεστράφησαν από τας βροχάς, λόγω ακαταλληλότητας του εδάφους της περιοχής».

του Αγίου Παντελεήμονα θα παραδιδόταν αργότερα έναντι £16.500. Μεταφέρθηκαν συνολικά γύρω στα 500 άτομα και το παλιό χωριό τέθηκε σε καραντίνα. Τα εγκαίνια του νέου χωριού έγιναν από τον τότε πρόεδρο κ. Κυπριανού στις 11 Σεπτεμβρίου 1982.

μετονομαστέ η κοινότητα. Αρχικά, για συναισθηματικούς λόγους και έπειτα οι Κυβίδες δεν ήταν το μόνο χωριό που μεταφέρθηκε επί Μακαρίου (Κορφή, Θελέτρα, Στατός, Μαθηκολώνη) και κανένα από αυτά δεν μετονομάστηκε. Γι' αυτό θα διατηρούσαν την ονομασία ως έχει.

Ο χωρισμός των οικοπέδων άρχισε τον Οκτώβριο του 1965. Το χωριό ολοκληρώθηκε το 1971. Την εργασία ανέλαβε η Ολυμπιακή Εταιρεία Οικοδομών έναντι £99.000.

Το 1982 προβλήθηκε έντονα από τον τύπο το θέμα της μετονομασίας ή όχι του χωριού σε Μακάρια. Σε άρθρο της η εφημερίδα «Σημερινή» (25.8.82) δημοσιεύει ανοικτή επιστολή προς τον τότε Πρόεδρο υπογεγραμμένη από αντιπροσώπους των εθνοκοφρόνων σωματείων. Μεταξύ άλλων αναφέρουν πως η πλειοψηφία των κατοίκων δεν επιθυμεί να

Βιβλιογραφικές αναφορές Αρχεία Κοινοτικού Συμβουλίου Αρχεία της εκκλησίας Αγίου Παντελεήμονος Αρχεακό υλικό εφημερίδων της εποχής (ΠΑΤΡΙΣ, ΜΑΧΗ, ΑΓΩΝ, ΣΗΜΕΡΙΝΗ, ΧΑΡΑΥΓΗ, Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, 1960-1982)

Η κουμανταρία, το μοναδικό προϊόν της πόλης μας παγκοσμίως

ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΡΚΟΥ, Γ42
ΕΛΕΑΝΑ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ, Γ42

Είναι πιθανώς το αρχαιότερο όνομα κρασιού που βρίσκεται ακόμα σε χρήση

<https://www.checkincyprus.com/article/287/dromoi-tou-krasiou>

Στην πόλη της Λεμεσού η κουμανταρία παράγεται με μια συγκεκριμένη συνταγή και έχει προστατευόμενο όνομα, ως το μοναδικό προϊόν της Κύπρου παγκοσμίως. Κύρια χαρακτηριστικά της κουμανταρίας, που προσφέρεται ως επιδόρπιο κρασί, είναι η εξαιρετική γεύση και το θαυμάσιο άρωμα.

Το 1932 μια ομάδα αρχαιολόγων με επικεφαλής τον Πορφύριο Δίκαιο ανακάλυψε στη Λεμεσό έναν οικισμό από την Ύστερη Εποχή του Χαλκού. Είχε στρογγυλά σπίτια και θραύσματα από πολλά αγγεία που ανήκαν σε φλάσκες (αγγεία στα οποία φύλαγαν κρασί και άλλα ποτά). Ωστόσο, λόγω της έλλειψης εργαστηρίων καθώς και του βασικού εξοπλισμού ανασκαφών, οι ανασκαφείς δεν μπορούσαν να απαντήσουν στα βασικά ερωτήματα σχετικά με τη χρήση, τη χρονολογία και το περιεχόμενο των φλασκίων. Το 2005 η ομάδα αρχαιολόγων και παλαιοντολόγων ανέλυσαν τα ευρήματα και κατέληξαν σε βασικά συμπεράσματα. Η χρονολόγηση των φλασκίων, αναγόταν γύρω στο 3500 π.Χ και το οξύ που βρέθηκε σε αυτά οδηγούσε κατευθείαν στο συμπέρασμα πως μέσα σε αυτά φυλαγόταν κρασί. Έτσι, επιβεβαιώθηκε πως η Λεμεσός αποτελούσε την κοιτίδα του ευρωπαϊκού κρασιού, αφού μετράει μια ιστορία 5500 χρόνων.

Το όνομα κουμανταρία, δόθηκε στο κόκκινο

γλυκό κυπριακό κρασί, από τους Ιωαννίτες ιππότες του Αγίου Ιωάννου των Ιεροσολύμων, που ήταν ένα από τα στρατιωτικοθηρσκευτικά τάγματα που εγκαταστάθηκαν στην Κύπρο μετά την εκχώρηση του νησιού στους Λουζινιανούς το 1192 μ.Χ. Το τάγμα αυτό είχε τη στρατιωτική διοίκηση του Commandaria, στο Κολόσσι. Στο τάγμα των Ιωαννιτών ανήκε και η γύρω από το Κολόσσι εύφορη περιοχή που περιελάμβανε μεγάλες εκτάσεις φυτεμένες με σιτάρι, βαμβάκι, ζαχαροκάλαμο και αμπέλια. Σε αυτή την περιοχή παραγόταν και το γνωστό γλυκόποτο κρασί του νησιού, την παραγωγή του οποίου υιοθέτησαν και τελειοποίησαν οι Ιωαννίτες ιππότες δίνοντας σε αυτό το όνομα κουμανταρία από την ομώνυμη στρατιωτική τους διοίκηση, αν και αυτό το είδος κρασιού παραγόταν στην Κύπρο και πιο πριν.

Οι Ιωαννίτες ιππότες, γνώστες του καλού κρασιού και της τεχνικής παραγωγής του, προήγαγαν σε εξαιρετικό βαθμό το εμπόριο της κουμανταρίας, η οποία απέκτησε τεράστια φήμη ανά τους αιώνες και είναι πιθανώς το αρχαιότερο όνομα κρασιού που βρίσκεται ακόμα σε χρήση. Η κουμανταρία έχαιρε ιδιαίτερης φήμης και ήταν περιζήτητη στα σημαντικότερα εμπορικά κέντρα της Μεσογείου.

Στη Βενετία η κουμανταρία απαλλασσόταν από τον εισαγωγικό δασμό γιατί εθεωρείτο τονωτικό.

Είναι γνωστό ότι το 1363 στη διάρκεια συμποσίου, γνωστού ως «Δεξίωση των πέντε βασιλέων» που διοργανώθηκε από τον δήμαρχο του Λονδίνου, προς τιμή του Πέτρου Α΄ βασιλιά της Κύπρου, και τεσσάρων άλλων βασιλιάδων, του Εδουάρδου Γ΄ της Αγγλίας, του Δαυίδ της Σκωτίας, του Ιωάννη της Γαλλίας και του Ουελτεμάρ της Δανίας, προσφέρθηκε κουμανταρία, η οποία άρεσε πάρα πολύ σε όλους.

Την περίοδο της Φραγκοκρατίας (1192-1489) και της Βενετοκρατίας (1489-1571) τα κρασιά της Κύπρου (κουμανταρία) συνέχιζαν να εξάγονται σε όλα τα σημαντικότερα εμπορικά κέντρα της εποχής. Υπάρχουν μαρτυρίες ότι τον 15ο αιώνα τα κρασιά από την Κύπρο, εξάγονταν στη Μαдейρα της Ισπανίας, όπου παράγονταν τα γνωστά κρασιά Madeira. Τα κυπριακά κρασιά εξάγονταν επίσης στη Βενετία και τη Ραγούζα, δύο από τα σημαντικότερα εμπορικά κέντρα της Μεσογείου. Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας (1571-1878) λόγω της υψηλής φορολογίας που είχε επιβληθεί στην παραγωγή της κουμανταρίας και των άλλων κρασιών, τόσο η παραγωγή όσο και εξαγωγή των κυπριακών κρασιών είχε μειωθεί αισθητά. Η μείωση της ετήσιας παραγωγής συνεχίστηκε και κατά την περίοδο της Αγγλοκρατίας (1878-1960). Αύξηση στην παραγωγή της κουμανταρίας άρχισε να σημειώνεται από το 1958.

Η ιστορία του Λεμεσιανού καρναβαλιού

ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΠΑΛΑΜΑ, Γ42

Το καρναβάλι στη Λεμεσό έχει τις ρίζες του στον Μεσαίωνα, όταν εκείνη την περίοδο βρίσκονταν στο νησί πολλοί Φράγκοι και Βενετοί, οι οποίοι επίσης γιόρταζαν το καρναβάλι και έφερναν από την πατρίδα τους διάφορα έθιμα του καρναβαλιού και της αποκριάς.

Τα πρώτα χρόνια

Την περίοδο της Φραγκοκρατίας, μεταξύ 12ου και 14ου αιώνα, κατά την οποία δεν σώζονται πολλές πληροφορίες, τα έθιμα της Απόκριου ήταν οι κονταρομαχίες ενώ αργότερα, στην περίοδο της Ενετοκρατίας, σύμφωνα με τον Γερμανό περιηγητή Κριστόφορ Φύρερ, οι ευγενείς της Κύπρου επιδίδονταν σε διασκεδάσεις και ειδικότερα στο κυνήγι.

Ορισμένες μέρες του χρόνου, κυρίως τις μέρες του καρναβαλιού, οργάνωναν λαμπρές γιορτές με παιγνίδια και χορούς καθώς και λαμπρά πλουσιοπάροχα γεύματα.

Ακολουθώντας, επί των Οθωμανών, παρότι δεν εορτάζονταν οι Αποκριές εντούτοις τρεις εβδομάδες πριν από την έναρξη της Σαρακοστής ξεκινούσε το Τριώδιο που περιλάμβανε, την Εβδομάδα της Αγάπης, κατά τη διάρκεια της οποίας «μέρωνναν ούλλοι», γίνονταν τα διάφορα προξενιά, τα «χαρτώματα» και ακολουθούσε ξέφρενο γλέντι.

Μετά ήταν η Εβδομάδα της Κρεατινής ή της Αποκριάς, όπου καταναλώνονταν μεγάλες ποσότητες κρέατος. Η διασκέδαση και το γλέντι ξεκινούσε την Πέμπτη, που ονομαζόταν από τότε Τσικνοπέμπτη, κατά την οποία οι οικογένειες μαζεύονταν σε σπίτια και έψηναν λουκάνικα, ξεροθήα, δάχτυλα και πουρέκκια. Για να

Με την πάροδο του χρόνου οι μεταμφιέσεις εξελίσσονταν και βελτιώνονταν, μέχρι που κατά την ίδια περίοδο, στη Λεμεσό εμφανίστηκε το έθιμο των πελλόμασκων.

Το 1898, σχηματίστηκε η πρώτη επιτροπή αξιολόγησης, η οποία αποφάσισε να βραβεύσει την καλύτερη αμφίεση, προσφέροντάς της το ποσό των 20 χρυσών φράγκων, δίνοντας με αυτό τον τρόπο

Η πρώτη εμφάνιση των παρελάσεων, ο βασιλιάς και οι κανταδόροι

Περίπου δεκαπέντε χρόνια αργότερα άρχισαν να διεξάγονται οι πρώτες παρελάσεις των Καρναβαλιών, οι οποίες χρόνο με τον χρόνο μετατρέπονταν σε ατέλειωτες πομπές. Από το 1936, εμφανίστηκε και το άρμα του βασιλιά Καρνάβαλου, που ισχύει μέχρι και σήμερα.

Το πρώτο άρμα ανέλαβαν να δημιουργήσουν και να στολίσουν οι επαγγελματίες καλλιτέχνες Γιώργος Φασουλιώτης και Βίκτωρας Ιωαννίδης. Σύμφωνα με την εφημερίδα «Παρατηρητής», «υπολογίζεται ότι

Η Συντακτική Ομάδα γιορτάζει τη Τσικνοπέμπτη στο σχολείο μας

γιορτάσουν απάγγελαν τσιατισστά, ενώ οι πιο τολμηροί ντύνονταν μάσκες.

Πέραν της Τσικνοπέμπτης όμως, οι άνθρωποι μεταμφιέζονταν γενικότερα και έβγαιναν στους δρόμους ή πήγαιναν σε συγγενικά και φιλικά σπίτια, όπου πραγματοποιείτο το πολύ δημοφιλές παιχνίδι της απόκρισης και αποκάλυψης, στο τέλος του οποίου έπρεπε όλοι να αφαιρέσουν τις μάσκες τους.

Τις περισσότερες φορές, σύμφωνα με την ιστορία, οι άνδρες ντύνονταν γυναίκες και το αντίστροφο, ενώ για να αποκρύψουν το πρόσωπό τους, χρησιμοποιούσαν κάρβουνο ή μαντίλα ή ακόμα και προβιά.

Οι πελλόμασκες και η Αγγλοκρατία

κίνητρο στους διαγωνιζόμενους.

Σύμφωνα με την εφημερίδα «Αλήθεια», ημερομηνίας 18 Φεβρουαρίου 1898, «το επί των μεταμφιεσμένων κομπάτο βράβευσε τον κύριο Γιάγκο Λανίτη παραστήσαντα επιτυχέστατα τον Διογένη με το φανάρι του». Μέσα από αυτή τη διαδικασία, αυξήθηκαν οι μεταμφιέσεις στην πόλη, αλλά και η αισθητική τους.

προσήλθαν εκ των άλλων πόλεων πέραν των 700 ατόμων, οι οποίοι θ' άφηκαν εις την Λεμεσό ποσόν 1500 λιρών».

Τη δεκαετία του 1940 την εμφάνισή τους έκαναν οι καντάδες, εμπνευσμένες από τραγούδια με ιταλικό ήχο, τα οποία συνοδεύονταν από μαντολίνα και κιθάρες. Το έθιμο των κανταδών είχε φθάσει από τα Επτάνησα και την Αθήνα.

Οι κανταδόροι οργανώνονταν στα κουρέια με τους πιο γνωστούς να είναι οι Κάσιη και φυσικά οι Γιωργαλλέτοι.

Την τρίτη και τελευταία εβδομάδα της Τυρινής, «σηκώνονταν» τα τρόφιμα που απαγορεύονταν στις νηστείες, εξού και η έκφραση «Σήκωση». Αποκορύφωμα της εβδομάδας η Κυριακή, όταν ο κόσμος καλούσε άλλους ανθρώπους στο σπίτι του για φαγητό, ακόμα και αγνώστους, αφού υπήρχε η αντίληψη ότι κανείς δεν έπρεπε να μένει νηστικός τη συγκεκριμένη ημέρα.

Ο αρχηγός της οικογένειας έπαιρνε τον λόγο πριν το φαγητό και έλεγε πάντα «καλωσορίσατε! Καλήν Σήκωσιν τζαι Καλόν Πάσκαν να φτάσουμεν».

Οι προσκεκλημένοι ανταπαντούσαν, «στο σπίτι που καθούμαστεν πέτρα να μεν ραΐσει τζ' ο νοικοτζύρης του σπιθκιού σίλια χρόνια να ζήσει».

Στις αρχές του 20ου αιώνα και πιο συγκεκριμένα το 1905, διεξήχθη ένας από τους πρώτους αποκριάτικους χορούς στη Λεμεσό, τον οποίο τα μέλη του Σωματείου Αθήναιοι, «έδωκαν στη λαμπρή αίθουσα του Σωματείου τους τη νύκτα του Σαββάτου, εστέφθη με μοναδική επιτυχία, ενώ το κέφι και η ευθυμία διήρκεσαν μέχρι το πρωί. Ορισμένες δε των κυριών και των κυριών προσήλθαν εις τον χορό με φορέματα αποκριάτικα», όπως αναφέρει η ίδια εφημερίδα.

Το 1947 η παρέα του Γιωργαλλέτου ονομάστηκε «Κανταδόροι Γιωργαλλέτου» και υφίσταται μέχρι και σήμερα. Όπως και για τις αμφιέσεις, έτσι και για τους κανταδόρους, θεσμοθετήθηκαν βραβεία, με αποτέλεσμα να ανέβει το επίπεδο του μουσικού επιπέδου.

Το 1960, οι κανταδόροι Φανάρη φόρεσαν για πρώτη φορά την κάπα ως στολή και από τότε πολλές άλλες ομάδες κανταδών υιοθέτησαν την κάπα.

Παιδική παρέλαση και μαζορέτες οι τελευταίες πινελιές

Οι πιο πρόσφατες προσθήκες στο εντυπωσιακό καρναβάλι της Λεμεσού ήταν η παιδική παρέλαση και κάποια χρόνια αργότερα η δημιουργία των μαζορετών που εμπλούτισαν με χρώμα και περισσότερο ρυθμό την εκδήλωση.

Η παιδική παρέλαση ξεκίνησε το 1953 στον δημοτικό κήπο της πόλης και σε αυτήν συμμετείχαν διακόσια παιδιά, ενώ επικεφαλής της ήταν ο βασιλιάς καρναβαλιού στο άλογό του.

Από την άλλη, οι μαζορέτες πρωτοεμφανίστηκαν

στην παιδική παρέλαση του 1969 και τέσσερα χρόνια αργότερα μπήκαν και στην παρέλαση των ενηλίκων, που διεξαγόταν όπως και σήμερα, μία εβδομάδα αργότερα. Σημειώνεται ότι οι πρώτες μαζορέτες χόρευαν σε ρυθμούς... γερμανικού εμβατηρίου. Τελικά έγιναν αναπόσπαστο κομμάτι της παρέλαση το 1980.

Ο Ήρωας Δήμαρχος της Λεμεσού, Χριστόδουλος Σώζος

ΤΗΣ ΝΕΦΕΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ, Γ42

Ο Χριστόδουλος Σώζος γεννήθηκε στη Λεμεσό τον Μάρτιο του 1872. Ο πατέρας του, Σώζων Λοΐζου, είχε υπηρετήσει ως εθελοντής στον πόλεμο του 1866 στην Κρήτη, ενώ ο παππούς του Αντώνιος Ιακώβου Λοΐζου είχε υπηρετήσει ως εθελοντής κατά τη διάρκεια της ελληνικής επανάστασης υπό τον Κάρολο Φαβιέρο στην Αθήνα.

Μετά την αποφοίτησή του το 1885, φοίτησε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του ξεκίνησε να ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου.

Τις περιόδους 1901 - 1906 και 1906 - 1911 διετέλεσε βουλευτής-μέλος του Νομοθετικού Συμβουλίου στο διαμέρισμα Λεμεσού - Πάφου. Ήταν ο πρώτος Κύπριος βουλευτής που πήγαινε στις συνεδριάσεις του Νομοθετικού

Ποίημα του Εθνικού μας ποιητή Βασίλη Μιχαηλίδη για τον Χριστόδουλο Σώζο

ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΡΩΪΚΩΣ ΠΕΣΟΝΤΑ ΧΡ. ΣΩΖΟΝ

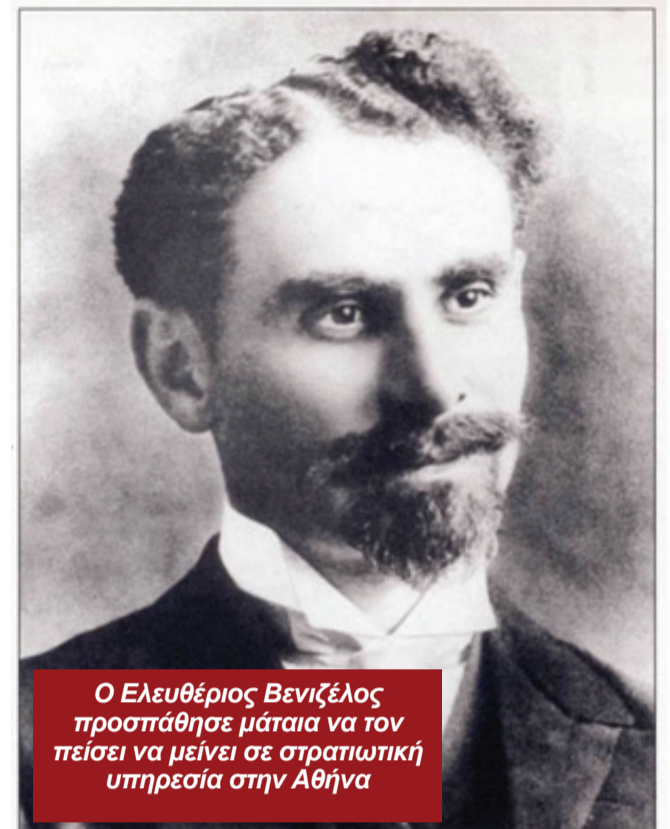
Τζαί πκοια μάνα, Χριστόδουλε, στο μνήμαν σουνά κλάψει;
Πκοια μάνα την καντήλαν σου εννά 'ρτει να την άψει;
Τζαι πκοια κοπέλλα λίβανον εννά 'ρτει να καπνίσει,
το μνήμα σου τριαντάφυλλα τζι αθθούς να το ραντίσει;
Πκοιά λυερή το Σάββατον στους λας εννα θωρκέται
γονατιστή στο μνήμαν σου να πικρανακαλιέται;
Αχ! Σώζο, επολέμησες μιάλην να δης Ελλάδαν
η δάφνη έσσει μυρωδικάν αμμά 'σσει τζαι πικράδαν.
Έσσει παντού η δάφνη σου τους τόπους μυρισμένους,
αμμά εμάς η πίκρα της έσσει μας ψατζιμένους.
Συγχώρα μου που άρκησα τραούδι να σου γράψω
εν ηξέρω το μνήμα σου, να 'ρτω τζαι τζει να κλάψω

Χαρακτηρίζεται ως «μακράν η μεγαλύτερη προσωπικότητα της νεότερης ιστορίας της Κύπρου του πρώτου μισού του 20ού αιώνα»

Συμβουλίου πάντοτε άριστα προετοιμασμένος, μελετώντας τη βρετανική νομοθεσία και τη σύγχρονη ιστορία της Αγγλίας, καταφέροντας έτσι να φέρνει σε δύσκολη θέση την αποικιακή κυβέρνηση. Ουσιαστικά ο Σώζος ήταν ο πρώτος που άσκησε συστηματική και ουσιαστική αντιπολίτευση εναντίον των Βρετανών εντός της Βουλής, κερδίζοντας και τον σεβασμό τους γι' αυτό και χαρακτηρίζεται ως «μακράν η μεγαλύτερη προσωπικότητα της νεότερης ιστορίας της Κύπρου του πρώτου μισού του 20ού αιώνα». Στον Χριστόδουλο Σώζο οφείλεται η κατάθεση και η έγκριση από την πλειοψηφία του Νομοθετικού Συμβουλίου του πρώτου ενωτικού δημοψηφίσματος στην Κυπριακή Βουλή το 1903.

Ο Χριστόδουλος Σώζος εκλέγηκε και υπηρέτησε ως Δήμαρχος Λεμεσού από το 1908 μέχρι τον θάνατό του το 1912. Στα χρόνια της δημαρχίας του, η Λεμεσός άλλαξε κυριολεκτικά όψη. Ο ιστορικός Πέτρος Παπαπολυβίου, που επί τρεις και πλέον δεκαετίες μελετά και καταγράφει την ιστορική πορεία και ζωή του Χριστόδουλου Σώζου, αναφέρει χαρακτηριστικά: «Ήταν, πιστεύουμε, ο μόνος από τη γενιά των Κυπρίων πολιτευτών πριν από το 1931, που μπορούσε να γίνει για την Κύπρο ένας δεύτερος Ελευθέριος Βενιζέλος. Άφησε ανεξίτηλη τη σφραγίδα του στην κυπριακή ιστορία και είχε πληθωρική δραστηριότητα, ως βουλευτής, ως δήμαρχος, ως δικηγόρος, ως συνιδρυτής του Γυμναστικού Συλλόγου Ολύμπια (ΓΣΟ) και της Ατμοπλοϊκής Εταιρείας Λεμεσού, και ως άνθρωπος».

Τον Οκτώβριο του 1912 ζήτησε να καταταγεί εθελοντής στρατιώτης στον ελληνικό στρατό, ώστε να πολεμήσει στον Βαλκανικό Πόλεμο. Έφυγε κρυφά από την Κύπρο, καθώς ήταν σίγουρος ότι η οικογένειά του θα προσπαθούσε να τον αποτρέψει. Παρόλο που ακόμη και ο Ελευθέριος Βενιζέλος, με τον οποίο συναντήθηκαν στην Αθήνα για να του ζητήσει να τον στείλει σε μάχιμη μονάδα, προσπάθησε

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος προσπάθησε μάταια να τον πείσει να μείνει σε στρατιωτική υπηρεσία στην Αθήνα

<https://papapolyviou.com>

να τον πείσει να μείνει σε στρατιωτική υπηρεσία στην Αθήνα, ο Χριστόδουλος Σώζος αρνήθηκε και απαίτησε να πολεμήσει. Μάλιστα, πριν αναχωρήσει για τον πόλεμο, χαιρέτησε ξανά τον Ελευθέριο Βενιζέλο στο υπουργείο του.

Ήταν στρατιώτης του Α΄ Πεζικού Συντάγματος και πολέμησε στη Θεσσαλία, στη Μακεδονία και στην Ήπειρο. Έπεσε ηρωικά μαχόμενος στη μάχη του Μπιζανίου στο ύψωμα του Προφήτη Ηλία στη Μανωλιάσσα Ιωαννίνων στις 6 Δεκεμβρίου 1912 κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Έγινε ο πρώτος και ο μόνος δήμαρχος της Κύπρου που έπεσε μαχόμενος σε μάχη ως απλός στρατιώτης.

Οι Πολεμικοί Χοροί μας

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΣΑΒΒΙΔΗ, Γ42

Οι πολεμικοί χοροί του τόπου μας χαρακτηρίζονται από τις ρυθμικές κινήσεις του σώματος, στον ρυθμό της μουσικής, κρατώντας ένα ή περισσότερα όπλα, όπως για παράδειγμα το δρεπάνι ή το μαχαίρι.

Οι κυπριακοί πολεμικοί χοροί που διασώζονται στις μέρες μας, εκτιμάται ότι δημιουργήθηκαν μέσα από τα διάφορα αγωνιστικά παιχνίδια που λάμβαναν χώρα κατά την περίοδο της Οθωμανικής κατοχής.

Βασικό χαρακτηριστικό των κυπριακών πολεμικών παραδοσιακών χορών είναι το στοιχείο του αυτοσχεδιασμού. Διατηρώντας τα κύρια στοιχεία της χορευτικής παράδοσης (κινήσεις, φιγούρες, πατήματα), ο κάθε χορευτής προσπαθεί να επιδείξει τις δικές του μουσικοχορευτικές ευαισθησίες και ικανότητες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μιας διαλεκτικής σχέσης ανάμεσα σε μουσικούς, χορευτές αλλά και θεατές. Έτσι, μερικοί από τους χορευτές απαιτούν από τον εκτελεστή να τους παίξει «ταπεινά» και «κοντογύρκα» που σημαίνει σιγανό ρυθμό και λίγη διάρκεια, λιγότερες στροφές. Αυτοί είναι κυρίως οι σωματώδεις και οι ηλικιωμένοι χορευτές. Οι άλλοι, νέοι λεπτοκαμωμένοι με ζωντάνια, απαιτούν «αννοικτά, μάστρε» και «βάστα, μάστρε» που σημαίνει γοργό ρυθμό, ζωντανό παίξιμο και μεγαλύτερη διάρκεια.

Μαζί με το τραγούδι, τα όργανα που συνοδεύουν τους πολεμικούς χορούς είναι το βιολί, το λαούτο (τετράχορδο λαϊκό μουσικό όργανο το οποίο παρέχει κυρίως τη ρυθμική και αρμονική συνοδεία) και η ταμπουτσιά (οικιακό σκεύος και κρουστό όργανο που παίζεται με την παλάμη και τα δάκτυλα ή με δύο μικρά ξυλάκια). Συνήθως η ταμπουτσιά παρέχει τη ρυθμική συνοδεία στον χορό όταν δεν υπάρχει λαούτο ή άλλο όργανο. Επιπλέον, οι ικανοί εκτελεστές του πιθκιαυλιού (ποιμενικό πνευστό όργανο) μπορούν να εκτελέσουν το ρεπερτόριο των χορών αυτών.

Η δημιουργία των κυπριακών πολεμικών χορών υπολογίζεται ότι ξεκίνησε

Ο μαθητής Γιάννης Σαββίδης χορεύει «Το παίξιμο του Δρεπανιού»

την περίοδο της οθωμανικής κατοχής, όπου οι πρώτοι χορευτές ξεκίνησαν κυρίως να αυτοσχεδιάζουν, τη στιγμή που χόρευαν, αφού δεν είχαν χορευτικές γνώσεις. Οι Κύπριοι μάθαιναν να χορεύουν παρακολουθώντας άλλους χορευτές και πολύ πιθανόν επηρεασμένοι από ελληνικούς χορούς.

Η χρήση του μαχαιριού και του δρεπανιού ως πολεμικού όπλου έλαβε ουσιαστικό ρόλο κατά την περίοδο της Οθωμανικής κατοχής στην Κύπρο, αφού εκείνο τον καιρό οι συγκεκριμένοι κατακτητές, αρχικά δεν επέτρεπαν την κατοχή και τη χρήση πυροβόλου όπλου από τους Κύπριους.

Οι Πολεμικοί Χοροί μας

Για αυτό τον λόγο, οι Κύπριοι χρησιμοποιούσαν το μαχαίρι, που θεωρητικά ήταν εργαλείο κουζίνας, αλλά πρακτικά μπορούσε να χρησιμοποιηθεί και ως πολεμικό όπλο. Συγκεκριμένα, την περίοδο της Οθωμανικής κατοχής, οι Κύπριοι είχαν το μαχαίρι κρυμμένο μέσα στο ζωνάρι τους και το χρησιμοποιούσαν ως πολεμικό όπλο. Μετέπειτα, οι Οθωμανοί κατακτητές επέβαλαν την πλήρη απαγόρευση των όπλων, συμπεριλαμβανομένων και λοιπών αντικειμένων που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως όπλα, όπως για παράδειγμα το μαχαίρι.

Οι πιο χαρακτηριστικοί χοροί είναι το παίξιμον του μαχαιριού ή μασσαιρκού, το παίξιμο του δρεπανιού και η δρεπανομαχία.

Παίξιμον του μαχαιριού

Το «Παίξιμον του Μαχαιριού» ή «Παίξιμον του Μασσαιρκού» όπως ονομάζεται στην κυπριακή διάλεκτο λαμβάνει χώρα με τη συνοδεία μουσικής. Στο ρυθμό της μουσικής, ένας άντρας που κρατά μαχαίρι ή τσακκίν (σουγιάς), κινείται χορευτικά και

κάνει διάφορες κινήσεις που μοιάζουν με τεχνικές μάχης (άμυνας και επίθεσης) και συγκεκριμένα «σκιαμαχεί» σαν να υπάρχουν μπροστά του εχθροί.

Σε πιο μοντέρνα εκδοχή, στο «Μασσαίριν» χορεύεται από δύο χορευτές. Ο ένας χορευτής στηρίζει τον άλλον κρατώντας ένα μαντήλι για να εκτελέσει περίτεχνες φιγούρες γύρω από τον σύντροφό του. Ο χορευτής κινείται ρυθμικά, βαστώντας ένα τσακκίν ή ένα μαχαίρι, γύρω από τον συγχορευτή του. Στη συνέχεια καρφώνει το μαχαίρι στη γη και χορεύει πάνω και γύρω απ' αυτό. Με τη βοήθεια του συντρόφου του λυγίζει προς τα πίσω, πιάνει το μαχαίρι με τα δόντια του, σηκώνεται και χορεύει. Τέλος, κινεί το μαχαίρι με μεγάλη δεξιοτεχνία κοντά στο πρόσωπο, γύρω και πάνω από το κεφάλι και το σώμα του συγχορευτή. Ο χορός του μαχαιριού συνηθιζόταν πολύ στους γάμους και ήταν μια μεγάλη επίδειξη των νέων προς τις συγκεντρωμένες και καλοστολισμένες κοπέλλες του χωριού.

Παίξιμον του δρεπανιού

Ένας άλλος χορός ήταν το «Παίξιμον του Δρεπανιού» το οποίο ήταν συγγενικό με το «Παίξιμον του Μαχαιριού». Ο θερισμός, που γινόταν με το δρεπάνι πριν από την εισαγωγή και χρήση των μεγάλων θεριστικών μηχανών, αποτελούσε σημαντικότατο γεγονός στη ζωή των Κυπρίων αγροτών, γι' αυτό και αποτέλεσε θέμα που εκφράστηκε με την ποίηση και άλλα είδη λόγου, με το τραγούδι (τραγούδια του θερισμού) και με τον χορό. Ο χορός του δρεπανιού που είχε ξεκινήσει από τους θεριστάδες, ως παίξιμο του δρεπανιού στο τελευταίο κομμάτι που είχαν να θερίσουν εξελίχθηκε στη συνέχεια σε χορό.

Χορεύεται από ένα χορευτή, ο οποίος κρατεί δρεπάνι και μιμείται τις κινήσεις των θεριστών. Το «Παίξιμον του Δρεπανιού» γινόταν κυρίως κατά το τέλος του θερισμού, όπου στον ρυθμό της μουσικής, οι δρεπανοφόροι έκαναν διάφορες ρυθμικές κινήσεις και με το δρεπάνι που κρατούσαν έκοβαν σιγά σιγά μια δέσμη από σιτάρι.

«Σάλπιγξ»

Η πρώτη εφημερίδα της Λεμεσού

Εφημερίς του λαού Πολιτικοσατυρική εβδομαδιαία

ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΜΑΡΚΟΥ, Γ42
ΕΛΕΑΝΑΣ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ, Γ42

Στις 25 Ιανουαρίου του 1884 κυκλοφόρησε το πρώτο της φύλλο, η εβδομαδιαία πολιτικοσατυρική εφημερίδα «Σάλπιγξ» στη Λεμεσό. Εκδότης της ήταν ο γνωστός ιεροψάλτης και δάσκαλος της βυζαντινής μουσικής Στυλιανός Χουρμούζιος.

Η «Σάλπιγξ» είχε μέγεθος 62X37 εκ., ήταν τρίσηηλη, πλάτος στήλης 10 εκ. και ήταν τετρασέλιδη. Είχε τον ακόλουθο υπότιτλο: *Εφημερίς του λαού Πολιτικοσατυρική εβδομαδιαία*.

Στην πρώτη σελίδα της πρώτης έκδοσης της εφημερίδας και κάτω από τον τίτλο «*Τύχη αγαθή*»! δίδονται οι προγραμματικές δηλώσεις της εφημερίδας σε γλώσσα βαθιά καθαρεύουσα, αλλά πολύ γλαφυρή, διαποτισμένη με πνεύμα και χιούμορ. Ανάμεσα στα άλλα ο Στυλιανός Χουρμούζιος στο κύριο αυτό άρθρο γράφει:

«Κατώρθωσα τέλος πάντων διά πολλοῦ κόπου νά διαρρήξω τόν περικυκλοῦντα καί συσφίγγοντα ὑμᾶς κύκλον τῆς σοβαρότητος καί συμπαταχθῶ ἐπίκουρος ὑμῖν πρὸς ἐκδίωξιν καί διασκόρπισιν μελαγχολικῶν νεφῶν.

Ἐρρέτω λοιπόν ἡ σοβαρότης! Ἐς κόρακας ἢ σκυθρωπότης! Ἴδου λοιπόν ἐκ ποίας θλιβεραῦς θέσεως ἐλπίζω νά ἐξάξω ὑμᾶς ἐάν εὐδοκήσητε νά δώσητε καί εἰς ἐμέ μικράν νῖνα θέσιν πλησίον σας. Θέλω προσπαθῆσαι δηλαδὴ νά ἐκθέτω διά γλώσσης τερπνῆς, εὐτραπέλου καί δι' ὅσης ἐπιδέχεται εἰρωνεῖας πᾶσαν κυβερνητικὴν πράξιν...».

Από τις 13 Ιανουαρίου 1901 την έκδοση της «Σάλπιγγος» ανέλαβε ο Χριστόδουλος Χουρμούζιος (γιος του Στυλιανού) και από το 1912 μέχρι το 1926, που η εφημερίδα ανέστειλε την έκδοσή της, διευθυντής της ήταν ο μικρότερος γιος του Στυλιανού, Ευριπίδης Χουρμούζιος.

Φίλος του Στυλιανού Χουρμούζιου ήταν ο μεγάλος Κύπριος ποιητής Βασίλης Μιχαηλίδης. Στην εφημερίδα «Σάλπιγξ» ο Βασίλης Μιχαηλίδης δημοσίευσε αρκετά ποιήματά του. Αργότερα, το 1888, ο ποιητής έκαμε μια προσπάθεια να εκδώσει ο ίδιος 15νθήμερη έμμετρη και σατυρική εφημερίδα στο τυπογραφείο της Σάλπιγγος.

Η «Σάλπιγξ» υπήρξε σημαντική εφημερίδα. Εκτός από

τις ειδησεογραφικές και σχολιογραφικές της στήλες, το πηγαίο χιούμορ και η σάτιρα των κρατούντων προσώπων και γεγονότων δίδουν μια ανάγλυφη εικόνα της ζωής στην Κύπρο και στη Λεμεσό ιδιαίτερα

την εποχή εκείνη. Αξίζει να σημειωθεί ότι η εφημερίδα έζησε για 42 ολόκληρα χρόνια, που αποτελεί επίδοση μακράς επιβίωσης ανάμεσα στις πρώτες κυπριακές εφημερίδες.

Η διάλεκτός μας

Η κυπριακή διάλεκτος είναι γνωστή για την ιδιαίτερη της προφορά, αλλά και τη χρήση λέξεων που διαφέρουν από τη νεοελληνική κοινή γλώσσα

ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ, Γ32

Η κυπριακή διάλεκτος αποτελεί ζωντανό θησαυρό της ελληνικής γλώσσας, η οποία φέρει την ιστορία, τις παραδόσεις και τον πολιτισμό του νησιού μας. Η κυπριακή διάλεκτος δεν αποτελεί απλό μέσο προφορικής κυρίως επικοινωνίας, αλλά είναι αντανάκλαση της ταυτότητας και της ψυχής του κυπριακού λαού. Η διάλεκτος αυτή έχει διαμορφωθεί μέσα από πολλές ιστορικές αλλαγές και παραμένει ζωντανή μέχρι σήμερα.

Η κυπριακή διάλεκτος είναι γνωστή για την ιδιαίτερη της προφορά, αλλά και τη χρήση λέξεων που διαφέρουν από τη νεοελληνική κοινή γλώσσα. Πολλές από τις λέξεις που χρησιμοποιούνται προέρχονται από διάφορους κατακτητές του νησιού, όπως για παράδειγμα η λέξη «πρεσκέσι» η οποία σημαίνει δώρο ή προσφορά και προέρχεται από το αραβικό «reshkesh», ενώ η λέξη «κουβέντα» που σημαίνει συζήτηση προέρχεται από τη γαλλική λέξη «convent». Από την ενετική και την οθωμανική κυριαρχία μέχρι τη βρετανική αποικιοκρατία, η κυπριακή διάλεκτος εμπλουτίστηκε με στοιχεία από την ιταλική, τουρκική και αγγλική γλώσσα, δημιουργώντας έτσι ένα μοναδικό γλωσσικό πλούτο.

Αρκετές λέξεις ξεκινούν με διπλό σύμφωνο, όπως για παράδειγμα η λέξη «λλία» δηλαδή λίγα. Επίσης, από τα παράδοξα της κυπριακής διαλέκτου αποτελεί το γεγονός ότι πολλές λέξεις συνθέτονται ανάποδα. Όταν συνθέτουμε λέξεις, συνήθως το β' συνθετικό είναι αυτό που προσδιορίζει την κύρια σημασία της λέξης, για παράδειγμα η λέξη «τραπεζομάντηλο» δηλαδή μαντήλι τραπεζιού. Στη κοινή ελληνική λέμε φυλλομετρώ το βιβλίο, στα κυπριακά λέμε «μετροφυλλώ». Δεν υπάρχει ρήμα φυλλώ, αλλά στα κυπριακά, όλα επιτρέπονται... Μοναδική εξαίρεση αυτού του κανόνα στην κοινή ελληνική είναι η λέξη «πνοκέφαλος». Ωστόσο, οι Κύπριοι προτιμούμε

<https://www.cyprusalive.com/el/i-kipriaki-dialektos>

για άλλη μια φορά να πάμε κόντρα στο ρεύμα, λέγοντας «κεφαλόπνοος», που ακολουθεί κανονικά τον γλωσσικό κανόνα.

Η διατήρηση του τελικού -ν στο τέλος των λέξεων και η προφορά διπλών συμφώνων αποτελούν και τα δύο κατάλοιπα της αρχαίας ελληνικής κληρονομιάς, όπως για παράδειγμα έναν, καθέναν. Άλλο ένα κατάλοιπο της αρχαίας ελληνικής είναι η διατήρηση των αρχαίων ρηματικών καταλήξεων -μεθαν, -ομεν, -ουσιν και -ασιν με αποτέλεσμα να έχουμε λέξεις

όπως τρέχομεν, πίνουσιν.

Παρά το γεγονός πως η κυπριακή διάλεκτος είναι βαθιά ριζωμένη στην καθημερινότητα των Κυπρίων, οι πολιτιστικές και κοινωνικές αλλαγές της σύγχρονης εποχής φέρουν τεράστια εμπόδια στη διατήρησή της. Η διατήρησή της αποτελεί ευθύνη όλων μας, καθώς μέσα από αυτήν διατηρείται η σύνδεσή μας με το ιστορικό παρελθόν, ενώ ταυτόχρονα ενισχύεται η πολιτισμική μοναδικότητα της Κύπρου σε ένα κόσμο παγκοσμιοποιημένο.

Ένα από τα αρχαιότερα εργοστάσια αρωματοποίησης βρίσκεται στην πόλη μας

ΤΗΣ ΣΑΒΒΙΝΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α11

Πρόσφατα, ενημερώθηκα για το πλέον συναρπαστικό γεγονός στην ιστορία της πόλης μας. Στην περιοχή Μαυροράχης του χωριού Πύργου, κοντά στη Λεμεσό, ανακαλύφθηκε το αρχαιότερο γνωστό εργοστάσιο αρωμάτων στον κόσμο, ηλικίας περίπου 4.000 ετών!

Οι αρχαιολόγοι βρήκαν ένα τεράστιο εργαστήριο από την Εποχή του Χαλκού, γεμάτο με εργαλεία όπως πέτρινες παλέτες και γουδοχέρια, που χρησιμοποιούνταν για την ανάμιξη συστατικών. Επίσης, βρέθηκαν μπουκαλάκια με αρώματα από πεύκο, δενδρολίβανο, κόλιανδρο, λεβάντα και δάφνη. Είναι εκπληκτικό να σκεφτεί κανείς ότι οι άνθρωποι τότε είχαν τόσο ανεπτυγμένες τεχνικές για την παραγωγή αρωμάτων.

Αυτό που με εντυπωσίασε περισσότερο είναι ότι, ενώ σε άλλους αρχαίους πολιτισμούς τα καλλυντικά χρησιμοποιούνταν κυρίως για προσωπική χρήση, στη Λεμεσό υπήρχε μια οργανωμένη βιομηχανία που παρήγαγε αρώματα για εμπορική χρήση. Αυτό δείχνει πόσο προηγμένη ήταν η κοινωνία εκείνη την εποχή. Τα αρώματα της Κύπρου ήταν περιζήτητα και μάλιστα διατίθεντο σε αρκετά υψηλές τιμές καθώς αποτελούσαν είδη πολυτελείας, με τη Μινωική Κρήτη να αποτελεί τον υπ' αριθμό ένα εξαγωγικό προορισμό. Οι χρήσεις τους δεν περιορίζονταν μόνο στον καλλωπισμό των γυναικών αλλά και για ιερούς σκοπούς, όπως στις ταφικές τελετές, αφού η επάλειψη των νεκρών με αρώματα ήταν μέρος της ιεροτελεστίας της ταφής.

Το εργοστάσιο, καταστράφηκε το 1850 π.Χ μετά από σεισμική δόνηση εξαιτίας της οποίας εγκαταλείφθηκε άμεσα, με αποτέλεσμα τα ευρήματα να διατηρηθούν άθικτα όπως εγκαταλείφθηκαν.

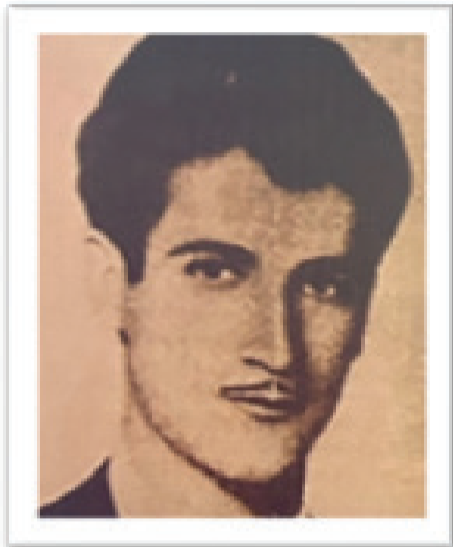
Οι Ήρωες μαθητές του Σχολείου μας

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΙΑΛΛΟΥΡΙΔΗ, Γ42

Μέσα από τους πολύχρονους αγώνες που η πατρίδα μας διεξήγαγε, οι μαθητές του Σχολείου μας είχαν το δικό τους σημαντικό μερίδιο προσφοράς. Εκτός από τα μαθήματα, τα μαθητικά νιάτα έδωσαν το δικό τους παρόν στους αγώνες του 1955 - 59 για ελευθερία, ανεξαρτησία, δημοκρατία και πρόοδο. Μαθητές και μαθήτριες, με καθημερινές διαδηλώσεις και κινητοποιήσεις στους δρόμους

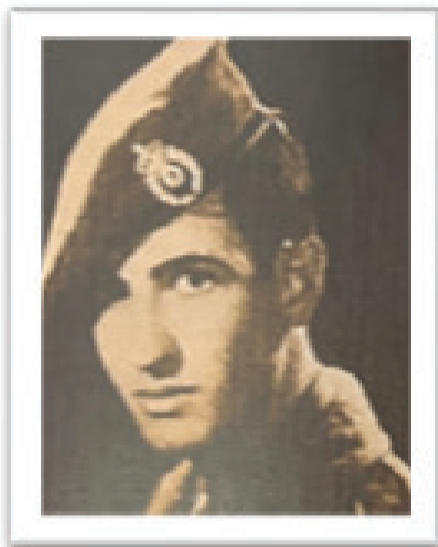
της Λεμεσού ενάντια στους Άγγλους κατακτητές, έγραψαν χρυσές σελίδες δόξας και ηρωισμού. Το ίδιο έπραξαν και κατά την τουρκική εισβολή του 1974. Το σίγουρο είναι πάντως, ότι πλήθος επώνυμων ηρώων και ανώνυμων αγωνιστών μαθητών, αντέταξαν χιλιάδες ΟΧΙ στους καταπατητές των ονείρων τους, δείχνοντάς μας τον δρόμο της Λευτεριάς.

Ευαγόρου
Νίκος

Έπεσε μαχόμενος κατά τον απελευθερωτικό αγώνα του 1955 -1959.

Μιχαηλίδης
Σωτηράκης Μιχαήλ

Απόφοιτος, έπεσε κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας, στις 10 Ιανουαρίου 1971.

Μενελάου Μενέλαος
Αναστασίου

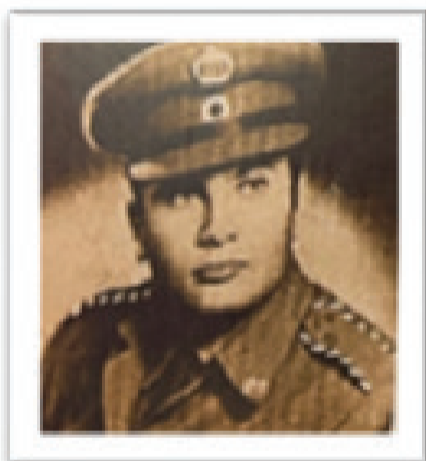
Απόφοιτος, έπεσε μαχόμενος κατά την τουρκική εισβολή.

Παπαλαζάρου
Νεόφυτος Σωτήρης

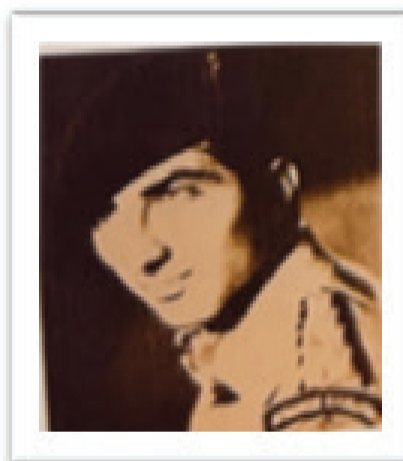
Απόφοιτος, έπεσε μαχόμενος κατά την τουρκική εισβολή.

Πετούσης
Σπύρος

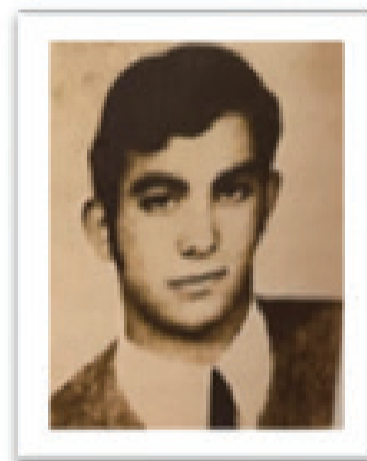
Απόφοιτος, έπεσε μαχόμενος κατά την τουρκική εισβολή.

Παπαϊωάννου
Γιαννάκης
Πολυδεύκη

Απόφοιτος, έπεσε μαχόμενος κατά την τουρκική εισβολή.

Οικονομίδης
Γεώργιος Ιακώβου

Απόφοιτος, έπεσε μαχόμενος κατά την τουρκική εισβολή.

Ρήγας Ροδίων
Κώστα

Απόφοιτος, έπεσε μαχόμενος κατά την τουρκική εισβολή.

Αθανασίου
Αθανάσιος

Απόφοιτος, πολέμησε υπερασπιζόμενος την Κυπριακή Δημοκρατία το 1974. Ήταν αγνοούμενος... ταυτοποιήθηκε.

Μπρούτζινο μνημείο στην είσοδο του σχολείου μας

Η ζωή ενός BOSS της γελοιογραφίας με δικά του λόγια

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΓΙΩΡΓΑΛΛΑ, Γ31
ΕΛΙΑΝΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Γ31
ΝΙΚΟΛ ΤΑΛΙΑΔΩΡΟΥ, Γ31

Ο Σώτος Βοσκαρίδης είναι από τους ανθρώπους που χαίρεσαι να μιλάς μαζί τους. Τον γνωρίζαμε μόνο μέσα από τις γελοιογραφίες του. Το γεγονός πως διδάσκει στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο της πόλης μας ζήρησε την επιθυμία μας να τον συναντήσουμε από κοντά. Η συνομιλία μας μαζί του κινήθηκε εξαιρετικά οικεία. Εύστροφος, ανήσυχος, με σπάνιο χιούμορ και αισθητική, μας κέρδισε αμέσως. Αποτελεί πηγή ζωής και έμπνευσης. Συστήθηκε αρχικά στο ευρύ κοινό με την υπογραφή Αιπολίδης, για να την αλλάξει πριν είκοσι χρόνια σε BOSS. Είναι άλλωστε ο πρόεδρος του Συνδέσμου Γελοιογράφων Κύπρου!

Πώς σας ανακάλυψε η γελοιογραφία;

«Από το δημοτικό σχολείο κατάλαβα ότι μου άρεσε να σχεδιάζω. Να παρακολουθώ, να αντιλαμβάνομαι, να συγκινούμαι. Έβλεπα τα σύννεφα και φανταζόμουν ανθρωπάκια. Τα μάρμαρακια στο πάτωμα είχαν κουκκίδες, ψηφίδες σε διάφορα χρώματα που σχημάτιζαν σχήματα ή πρόσωπα. Αυτά ήταν τα στοιχεία που διέγειραν τη φαντασία μου, σε συνδυασμό φυσικά με την ενθάρρυνση της δασκάλας και της οικογένειάς μου.»

Τι ήταν αυτό που σας γοήτευσε και αρχίσατε να φτιάχνετε γελοιογραφίες;

«Αρχικά, σχεδίαζα για τους συμμαθητές μου τον Κολοκοτρώνη, τον Μέγα Αλέξανδρο, αυτά ήταν σκίτσα όχι γελοιογραφίες. Είναι χρήσιμο να ξεχωρίσουμε τους δυο όρους. Το σκίτσο γίνεται γρήγορα, είναι πολύ απλό, σε αντίθεση με τη γελοιογραφία που είναι σχέδιο που μας κάνει να γελάμε, να χαμογελάμε ή να χαχανίζουμε. Το να φτιάξω ένα σκίτσο του συμμαθητή μου στο γυμνάσιο ήταν απλό. Όταν ήμουν στην έκτη γυμνασίου, ξεκίνησα τις γελοιογραφίες ποδοσφαίρου. Πήρα την πρώτη (που την έχω στο αρχείο μου) στην εφημερίδα «Ο Φιλελεύθερος». Μια γελοιογραφία με τον ΑΠΟΕΛ και τον Διγενή Μόρφου, που ήταν λυπημένος, να κρατάει πέντε πορτοκάλια - μπάλες, διότι έχασε στο παιχνίδι με σκορ 5 - 0. Δεν τολμούσα όμως να το παραδώσω στην εφημερίδα. Ήμουν μόλις δεκαοκτώ χρόνων.»

Την έκαμα την Κυριακή και την πήρα στα γραφεία της εφημερίδας την επόμενη... Πέμπτη βράδυ, που ήταν πλέον αργά. Έτρεμα ολόκληρος όταν μπήκα μέσα. Μόλις είδε το σχέδιο (με το ψευδώνυμο «Αιπολίδης», το οποίο μου έδωσε ένας καθηγητής μου) ο υπεύθυνος βάρδιας μου είπε, με πολλή καλωσύνη και ενθουσιασμό, πως παρόλον που είναι σπουδαίο, άργησα «λλίον» να το πάρω. Αυτός ο άνθρωπος, ο Δημήτρης Μίτας, μου έδωσε τόσο θάρρος, που δεν θα τον ξεχάσω ποτέ. Μου είπε να ετοιμάσω, αν θέλω, μια άλλη γελοιογραφία - πρόβλεψη για κάποιο επόμενο παιχνίδι, που τελικά βγήκε σωστή! (ΕΠΑ - Ομόνοια, όπου έγιναν επεισόδια, όπως ακριβώς ήταν η πρόβλεψη...). Οπότε από άσημος έγινα ...the - Asimos!

Το πρώτο μου πολιτικό σκίτσο το έκανα αμέσως μετά τον Αύγουστο του 1974. Αργότερα έκανα περισσότερα πράγματα, για περισσότερες πτυχές της καθημερινότητας και έφτιαχνα σκίτσα που ανεβάζονταν στην πινακίδα του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου, όπου φοιτούσα στο Τμήμα Ηλεκτρολογίας. Αυτό έγινε μετά από ενθάρρυνση του καθηγητή μας κ. Γιώργου Δημητριάδη.»

Τι προσφέρει στον άνθρωπο Σώτο Βοσκαρίδη η γελοιογραφία;

«Είναι ένας τρόπος έκφρασης, μιλάς με έναν άλλο τρόπο, συνδυάζεις τον λόγο με την εικόνα. Είναι μεγάλη χαρά, είναι υπέροχο να μπορείς να επικοινωνείς με άλλους ανθρώπους με αυτόν τον τρόπο. Πρώτα πρώτα το κάνεις για τον εαυτό σου για να χαρείς εσύ. Είναι ένα ωραίο παιχνίδι. Ο καθένας μπορεί να ερμηνεύσει διαφορετικά το νόημα και τα όποια υπονοούμενα. Στην αρχή, όταν ξεκίνησα, προτιμούσα να μην με γνωρίζει ο κόσμος, το ήξεραν μόνο λίγα πρόσωπα. Μου έδινε ελευθερία και είχε πλάκα. Ήταν, και αυτό, παιχνίδι για μένα.»

Οι γελοιογραφίες διασώζουν την ιστορική μνήμη και μεταφέρουν εξαιρετικά σημαντικά μηνύματα. Ποια είναι κατά τη γνώμη σας τα δυνατά σημεία της γελοιογραφίας σε

αντίθεση με άλλα πολυτροπικά κείμενα;

«Ως δάσκαλος, οφείλω να λαμβάνω μέρος στο γίνεσθαι και ως πολιτικός γελοιογράφος νιώθω εκπρόσωπος του πολίτη, που ίσως δεν τολμά να πει την άποψή του δημοσίως ή να στείλει την άποψή του μέσω της εφημερίδας ή μέσω του Διαδικτύου. Ο κάθε καλλιτέχνης, οποιασδήποτε τέχνης, νιώθει εκπρόσωπος των ανθρώπων που δεν έχουν την ευκαιρία να εκφράσουν τις απόψεις τους. Έχω την ευκαιρία να πω την άποψή μου με το σχέδιο, καλόκαρδα, καθαρά και δυνατά, με γραμμές και λέξεις, λέγοντας υπεύθυνα πως εγώ το έκανα και το καταθέτω σε μια συμπυκνωμένη μορφή. Συχνά το χαμόγελο που προκαλεί η γελοιογραφία είναι πικρό. Άλλοτε είναι λυτρωτικό.»

Ένας ποιητής έχει τη δυνατότητα να επεξεργάζεται ένα ποίημα για μήνες, το μήνυμα της γελοιογραφίας για να είναι επίκαιρο, είναι πιο ακαριαίο ή μπορεί να συμβεί κάτι αντίστοιχο;

«Το μήνυμα είναι ακαριαίο σε όλα τα είδη τέχνης και έκφρασης. Π.χ. όταν ο Μάριος Τόκας μελοποίησε τους στίχους τους τραγουδιού «Σ' αναζητώ στη Σαλονίκη», απ' ό,τι γνωρίζω, το έκανε σε μερικά λεπτά. Έτσι και στη γελοιογραφία, ένα σχέδιο μπορεί να χρειαστεί τρία λεπτά, εκ των οποίων μπορεί το ένα λεπτό είναι η ιδέα. Πριν σχεδιάσεις κάτι έχεις περίπου μια ιδέα, τι θα παρουσιάσεις. Όσον αφορά εμένα και τον τρόπο που σχεδιάζω, καθώς φτιάχνω το σχέδιο μπορεί να προσθέσω άλλα στοιχεία ή να αλλάξω κάποια στοιχεία μελετώντας το θέμα ξανά. Καθώς σχεδιάζω, προτιμώ να κάνω απλές γραμμές έτσι ώστε το σχέδιο να είναι πιο απλό, με σκοπό να γίνεται κατανοητό από τον κόσμο. Η γελοιογραφία πρέπει να έχει ένα θέμα που να αφορά τουλάχιστον ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας. Σκοπός είναι με κάθε σχέδιο να περάσω κάποια μηνύματα. Αναμφίβολα, είναι μεγάλη ευθύνη να κάνεις ένα σκίτσο ή μια γελοιογραφία, μέσα από το οποίο θα εκφραστείς για οποιοδήποτε πολιτικό ή κοινωνικό θέμα. Η γελοιογραφία είναι καλό να λακωνίζει. Με λίγα να προσπαθεί να πει πολλά.»

Αμυντική συμφωνία Κύπρου – Ηνωμένων Πολιτειών: Ποια η άποψη των μαθητών του Σχολείου μας;

ΤΩΝ ΒΕΡΟΝΙΚΑΣ ΤΙΜΟΘΕΟΥ, Β33
ΝΑΓΙΑΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ, Β33
ΛΟΥΚΑ ΦΟΥΡΛΑ, Β33
ΓΙΩΡΓΟΥ ΗΛΙΑ, Β41

ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΕ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ

<https://www.liberal.gr/amyna-diplomatia/>

Η πρόσφατη διμερής αμυντική συμφωνία μεταξύ Κύπρου και Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής απασχόλησε τη δημοσιογραφική μας ομάδα. Ρωτήσαμε την άποψη μαθητών του Σχολείου μας.

Οι μαθητές εξέφρασαν μια σειρά από απόψεις για τη συμφωνία. Πολλοί θεώρησαν τη συμφωνία αυτή σημαντική ώθηση στις αμυντικές δυνατότητες και ενίσχυση της διεθνούς θέσης της Κύπρου. Διατυπώθηκε η άποψη πως αποτελεί στρατηγικό πλεονέκτημα αναφορικά με την εθνική ασφάλεια του νησιού και συνακόλουθα τους αμυντικούς πόρους. Η διμερής αμυντική συνεργασία εδραιώνει τη θέση της Κύπρου ως αξιόπιστου περιφερειακού εταίρου και πυλώνα σταθερότητας και ασφάλειας στην Ανατολική Μεσόγειο, με δυνατότητα περαιτέρω συνεισφοράς στην ειρήνη και τη διαχείριση ανθρωπιστικών προκλήσεων.

Πρόκειται για μια «ιστορικής σημασίας εξέλιξη» η οποία επιβεβαιώνει τη στρατηγική αξία της Κύπρου στην ευρύτερη γεωπολιτική σκακιέρα, ενώ παράλληλα εκπέμπει ισχυρά πολιτικά μηνύματα για την εμβάθυνση της στρατηγικής

συνεργασίας μεταξύ Κύπρου και Ηνωμένων Πολιτειών. Πιθανόν υποστηρίζουν να συμβάλει στον εκσυγχρονισμό των κυπριακών Ένοπλων Δυνάμεων, στην ενίσχυση της διαλειτουργικότητάς τους με το NATO, καθώς και στην περαιτέρω ενδυνάμωση των σχέσεων ασφαλείας μεταξύ της Ουάσιγκτον και της Λευκωσίας.

Ωστόσο, ορισμένοι εξέφρασαν την άποψη ότι η φιλοξενία ξένων στρατιωτικών δυνάμεων ενδέχεται να προκαλέσει αυξημένη γεωπολιτική ένταση στην περιοχή, ιδιαίτερα με τις γειτονικές χώρες, όπως η Τουρκία. Η στρατηγική αυτή κίνηση της Κύπρου, να επιτρέψει ίσως την παρουσία αμερικανικών στρατευμάτων, ενδέχεται να περιπλέξει τις διπλωματικές σχέσεις και να προκαλέσει αντιδράσεις από χώρες που δεν συμφωνούν.

Κατά τη γνώμη μας, η στάση των ΗΠΑ δείχνει να αλλάζει καθώς μέχρι τώρα δεν αντιμετώπιζαν την Κύπρο ως μια χώρα που μπορεί εν δυνάμει να βοηθήσει το στρατηγικό σχεδιασμό των Ηνωμένων Πολιτειών αλλά ως ένα πρόβλημα. Πλέον δεν

την βλέπουν αποκλειστικά υπό το πρίσμα του Κυπριακού και προχωρούν σε αναβάθμιση των διμερών σχέσεών τους, συμπεριλαμβανομένων συνομιλιών για αμερικανικές επενδύσεις στο νησί.

Επιπλέον, η αναγνώριση, εκ μέρους των ΗΠΑ, του δικαιώματος της Κυπριακής Δημοκρατίας να ερευνά για φυσικούς πόρους στην ΑΟΖ της είναι ένα σημαντικό γεγονός. Μα -θα μπορούσε να αναρωτηθεί κάποιος- υπήρχε περίπτωση οι Αμερικανοί να πράξουν κάτι το διαφορετικό αφού το Δίκαιο της Θάλασσας καλύπτει πλήρως τις ενέργειες της κυπριακής κυβέρνησης;

Η απάντηση είναι «ναι, θα μπορούσαν». Διότι είναι η υπερδύναμη που δεν λαμβάνει υπόψη τα δικαιώματα των μικρών χωρών, όπως η Κύπρος. Το γεγονός ότι επαναλαμβάνουν συνέχεια την υποστήριξη τους στα δικαιώματα της Κύπρου στην ΑΟΖ της, είναι αδιαμφισβήτητα μία πολύ όμορφη είδηση. Έχουν συμφέροντα και θα τα υποστηρίξουν.

DIVA, ελληνοιστί ντίβα

Ο τίτλος αυτός δεν περιορίστηκε μόνο στις γυναίκες αλλά και στους άνδρες σταρ της όπερας, όπως τον Ενρίκο Καρούσο (1873-1921), οι οποίοι πήραν τον τίτλο «dīno», όμως δεν ήταν τόσο διαδεδομένο όπως το θηλυκό αντίστοιχό του

ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΤΕΡΙΑΝΑΚΗ, Γ11

Μαρία Κάλλας: Η απόλυτη ντίβα της όπερας

<https://www.sansimera.gr/biographies/732>

Κάθε τρεις και λίγο ακούμε σε διάφορα τραγούδια και μέσα κοινωνικής δικτύωσης τη λέξη «dīna». Αν ρωτούσαμε τη σημασία της λέξης ένα πολίτη του χρονολογικού έτους 2024 και ένα πολίτη της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας του χρονολογικού έτους 100 π.Χ., θα έδιναν μια εντελώς διαφορετική απάντηση, θέτοντας το ερώτημα πώς άλλαξε τόσο πολύ το νόημα αυτής της λέξης.

Ο Ρωμαίος πολίτης θα απαντούσε πως η λέξη σημαίνει «θεά», όπως αυτές του Ολύμπου. Πράγματι, μέχρι και σήμερα στην Ιταλία η λέξη εξακολουθεί να έχει την ίδια σημασία. Πίσω στα Λατινικά, η λέξη «dīna» είναι ουσιαστικό α' κλίσης, θηλυκού γένους, η θηλυκή εκδοχή της αρχαίας λατινικής λέξης «deus». Πιο συγκεκριμένα, προέρχεται από το ινδοευρωπαϊκό dei- ή dyew- που συνδέεται με τη «λάμψη» και το «ουράνιο στοιχείο», που όπως είναι λογικό σχετίζονται και τα δύο με τις θεϊκές οντότητες. Όμως, ακόμα και τότε μια αυτοκράτειρα μπορούσε -αν ήταν θεοποιημένη φυσικά- να αποκαλείται και αυτή «dīna».

Όμως, πώς απέκτησε η λέξη «dīna» το σημερινό

της περιεχόμενο; Από τον 16^ο αιώνα χαρακτηριζε τις πολύ ταλαντούχες γυναίκες στις διάφορες τέχνες, αφού ήταν θεές. Από τον 19^ο αιώνα, πλέον, στις όπερες της Ιταλίας, ο όρος «dīna» δήλωνε τον θαυμασμό προς τις γυναίκες τραγουδίστριες της όπερας, οι οποίες εξαιτίας του ταλέντου τους έγιναν σχεδόν θεές στα μάτια του λατρεμένου κοινού τους. Ο τίτλος αυτός δεν περιορίστηκε μόνο στις γυναίκες αλλά και στους άνδρες σταρ της όπερας, όπως τον Ενρίκο Καρούσο (1873-1921), οι οποίοι πήραν τον τίτλο «dīno», όμως δεν ήταν τόσο διαδεδομένο όπως το θηλυκό αντίστοιχό του. Μετέπειτα, ο όρος μεταφέρθηκε στην υπόλοιπη Δύση και ιδιαίτερα στον Αγγλόφωνο κόσμο, διατηρώντας την ερμηνεία που έλαβε από την όπερα. Ένα παράδειγμα μιας ταλαντούχας ντίβας υπήρξε η περίφημη Μαρία Κάλλας. Έτσι η «dīna» έγινε παγκόσμιο φαινόμενο.

Κατά το δεύτερο μισό ο όρος ξέφυγε από την όπερα και χαρακτηριζε γυναίκες σε διάφορους τομείς της ψυχαγωγίας όπως ο κινηματογράφος, το θέατρο και η μουσική. Παραδείγματα ντίβας αποτελούν η Beyonce, η Ariana Grande, η Christina Aguilera, η

Tina Turner, η Whitney Houston και άλλες πολλές ταλαντούχες και επιτυχημένες γυναίκες. Επίσης, οφείλει να αναφερθεί ότι ο τίτλος «ultimatedīna» δόθηκε στη βασίλισσα της ποπ και τη βασίλισσα των Χριστουγέννων, τη Madonna και τη Mariah Carey αντίστοιχα. Είναι αδιαμφισβήτητο ότι το εύρος πέντε οκτάβων και η χρήση του whistleregister της Mariah, καθώς και η έντονη προσωπικότητά της αρμόζει σε μια θεά, μια ντίβα και όχι μια απλή θνητή.

Δυστυχώς, η λέξη ντίβα έχει και αρνητική χροιά. Πολλές χαρακτηρίζονται ντίβες εξαιτίας της αλαζονείας τους και της αντίληψης ότι ο κόσμος γυρίζει γύρω τους. Για παράδειγμα, αν μια σταρ φέρεται με άσχημο και αλαζονικό τρόπο προς τους άλλους και τους άσημους ή ακόμα και σε άλλες ντίβες θα χαρακτηριστεί με τον όρο ντίβα.

Τι κρύβει το μέλλον για τις ντίβες; Παρά τις αντιφάσεις της λέξης, εντούτοις η ντίβα παραμένει μια αγαπημένη φιγούρα που προκαλεί τον θαυμασμό και διεγείρει την περιέργειά μας.

Πρωτοπόροι επιστήμονες

ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΠΑΡΜΑΚΛΗ, Γ32

«Εάν πεθάνω αύριο ή σε έναν χρόνο, είναι το ίδιο.
Είναι το μήνυμα που αφήνεις πίσω σου που μετράει»

Εικαστικό ΤΗΣ ΧΡΥΣΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Γ61

Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν ανακάλυψε στον τομέα της φυσικής τη θεωρία της σχετικότητας. Με τη θεωρία αυτή, άλλαξαν οι αντιλήψεις που επικρατούσαν αναφορικά με τη βαρύτητα, τον χώρο και τον χρόνο. Ομοίως, ο Γαλιλαίος Γαλιλέι στον κλάδο της φυσικής και της αστρονομίας, ήταν ο πρώτος που χρησιμοποίησε τηλεσκόπιο για αστρονομικές παρατηρήσεις. Με τον κλάδο της βιολογίας ασχολήθηκε ο Κάρολος Δαρβίνος που ανέπτυξε τη θεωρία της εξέλιξης μέσω της φυσικής επιλογής, ενώ η Ρόζαλιντ Φράνκλιν ανακάλυψε τη δομή του DNA μέσω της ακτινογραφικής κρυσταλλογραφίας. Σημαντική ήταν η συνεισφορά της Μαρί Κιουρί στο πεδίο της χημείας και της φυσικής αφού ήταν η πρώτη γυναίκα που κέρδισε Νόμπελ για τη μελέτη της ραδιενέργειας σε δύο διαφορετικούς τομείς.

Η Ρίτα Λέβι Μονταλτσίνι, μια χαρισματική νευροβιολόγος, το 1986 κέρδισε το Νόμπελ Ιατρικής, από κοινού με τον Στάνλεϋ Κοέν, για τις ανακαλύψεις τους σχετικά με τη δομή και τη ζωή των κυττάρων, ανακαλύψεις που άνοιξαν νέους δρόμους στην κατανόηση φαινομένων όπως οι

όγκοι, οι δυσπλασίες και η άνοια. Η Μάργκαρετ Χάμιλτον ήταν η γυναίκα που έγραψε τον κώδικα προσγείωσης του Apollo 11. Ο ίδιος ο Αϊνστάιν, χαρακτήρισε την Έμι Νέτερ ως τη σπουδαιότερη γυναίκα στην ιστορία των Μαθηματικών. Με το έργο της επέφερε ριζικές αλλαγές στις θεωρίες των δακτυλίων, των σωμάτων και των αλγεβρικών δομών. Στη φυσική, το θεώρημα της Νέτερ εξηγεί τη θεμελιώδη σχέση μεταξύ συμμετρίας και των νόμων διατήρησης.

Οι πρωτοπόροι επιστήμονες είναι οι άνθρωποι που μέσω των ερευνών, πειραμάτων και μελετών που έχουν διεξάγει, έχουν καταλήξει σε πρωτόγνωρες και ωφέλιμες για την ανθρωπότητα ανακαλύψεις. Άλλωστε, η Ρίτα Λέβι Μονταλτσίνι είχε πει «εάν πεθάνω αύριο ή σε έναν χρόνο, είναι το ίδιο. Είναι το μήνυμα που αφήνεις πίσω σου που μετράει». Οι ανακαλύψεις αυτές έχουν συμβάλει σημαντικά στην πρόοδο της επιστήμης, της τεχνολογίας και γενικά της ανθρωπότητας. Επιπλέον, έχουν ανοίξει δρόμους για ανάπτυξη, έρευνα και διαπίστωση για νεότερους επιστήμονες σε κάθε τομέα. Συνήθως χαρακτηρίζονται από

πρωτοβουλία, ενδιαφέρον, θέληση για εξερεύνηση διαφόρων πεδίων, δημιουργικότητα, περιέργεια, διορατικότητα και ικανότητα επικοινωνίας για να εξηγούν τις σύνθετες ανακαλύψεις τους με απλά λόγια, ώστε να γίνονται κατανοητοί από το ευρύ κοινό. Μέσω των επιστημόνων αυτών, έχει αλλάξει η κατανόησή μας για τον κόσμο, έχουν εξηγηθεί φαινόμενα που προκαλούσαν προβληματισμό στους ανθρώπους προηγουμένως, έχουν εφαρμοστεί μέθοδοι που προκάλεσαν θεμιτά αποτελέσματα -όπως για παράδειγμα την αντιμετώπιση ασθενειών στον τομέα της ιατρικής- και τέλος έχουν εμπνεύσει άλλους ώστε να ασχοληθούν και να εμβαθύνουν σε συγκεκριμένα πεδία της επιστήμης που τους ενδιαφέρει.

Η εξέλιξη ενός ανθρώπου σε επιστήμονα που με την έρευνά του εξηγεί διάφορα φαινόμενα είναι αιτία προόδου και αξιοσημείωτο κατόρθωμα. Η συνεισφορά στην ανθρωπότητα είναι ένα από τα μέγιστα επιτεύγματα στα οποία μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος. Δίκαια, τα ονόματά τους παραμένουν σημείο αναφοράς.

Πώς το λιώσιμο των πάγων και η αφύπνιση παθογόνων μικροοργανισμών θα επηρεάσουν την Κύπρο;

ΣΟΚ! Το νησί θα χωριστεί σε τρία μικρότερα τμήματα – νησιά και η έκτασή του θα μειωθεί κατά 22%. Η ακτογραμμή της Λεμεσού θα αλλάξει σημαντικά

ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ, Γ32

Οι πανδημίες αποτελούν ζωτικής σημασίας γεγονότα για την ανθρωπότητα. Η πρόσφατη εμπειρία με την πανδημία του κορονοϊού SARS-CoV-2 συγκλόνισε συθέμελα την ανθρωπότητα. Μια τέτοια πανδημία είναι δυνατόν να εκδηλωθεί εκ νέου σε παγκόσμιο επίπεδο και να φέρει καταστροφικές επιπτώσεις στις ζωές των ανθρώπων. Η αιτία πρόκλησής της μπορεί να αποδοθεί στην κλιματική αλλαγή. Η ακατάπαυστη άνοδος της θερμοκρασίας προκαλεί λιώσιμο και τήξη πανάρχαιων πάγων, ένα συνηθισμένο γεγονός που αντιμετωπίζει το περιβάλλον τα τελευταία χρόνια και ανησυχεί ιδιαίτερα τους ερευνητές. Αυτοί οι παγετώνες είναι γεμάτοι με βακτήρια, μύκητες και αρχαία βακτήρια που βρίσκονται σε ύπνωση στις πολικές θερμοκρασίες, ωστόσο αποδείχτηκαν απειλητικά προς την ανθρωπότητα. Η πλειοψηφία των συγκεκριμένων «παγωμένων» μικροοργανισμών παραμένει άγνωστη προς τους ερευνητές, ενώ η μεγάλη μικροβιακή βιοποικιλότητα που ανακαλύφθηκε τους εξέπληξε.

Ο κίνδυνος για πυροδότηση τοπικών επιδημιών ή ακόμα και πανδημιών παγκόσμιας κλίμακας είναι κολοσσιαίος, αν απεγκλωβιστούν από τον πυρήνα

των παγετώνων που είναι εγκλωβισμένα. Θα σπείρουν άγνωστες αρρώστιες στη Γη, οδηγώντας σε τοπικές επιδημίες ή ακόμη και πανδημίες. Ακόμη κι αν τελικά αυτά τα παθογόνα βακτήρια επιζήσουν πολύ λίγο μετά την απελευθέρωσή τους από τους παγετώνες, μπορεί παρόλα αυτά να μεταβιβάσουν μερικά μέρη του γενετικού τους υλικού σε σύγχρονους μικροοργανισμούς, σύμφωνα με τους ερευνητές, εξαιτίας της ικανότητας των βακτηρίων να ανταλλάσσουν μεγάλα τμήματα του DNA τους με άλλα βακτήρια. Είναι εξαιρετικά επικίνδυνη αυτή η γονιδιακή αλληλεπίδραση και μπορεί να αποβεί μοιραία προς την εξέλιξη της ανθρωπότητας, την ποικιλομορφία και τη γενετική ποικιλότητα του κοινωνικού συνόλου, παράγοντες ευνοϊκοί προς την ανάπτυξη του ανθρώπινου γένους.

Η κλιματική αλλαγή καθιστά τη μετάδοση των ιών και των βακτηρίων πολύ πιο εύκολη, κυρίως μέσω του νερού και των τροφίμων, έτσι οι άνθρωποι να γίνουν πιο ευάλωτοι σε διάφορες ασθένειες. Οι κλιματικοί κίνδυνοι, που έχουν άμεση σχέση με ασθένειες και οφείλονται σε μικρόβια, είναι οι πλημμύρες, η ξηρασία και η άνοδος της θερμοκρασίας. Συγκεκριμένα, έχει εκτιμηθεί ότι

έξι στις δέκα ασθένειες έχουν τάση επιδείνωσης εξαιτίας των κλιματικών αυτών κινδύνων. Συνεπώς, λόγω της κλιματικής αλλαγής αρκετοί παθογόνοι μικροοργανισμοί θα μεταδίδονται πολύ πιο εύκολα και πιο γρήγορα με αποτέλεσμα η ανθρώπινη υγεία να απειλείται. Παρατηρούνται αδιάκοπες προσπάθειες από επιστήμονες που προσπαθούν να αποτρέψουν την όποια πιθανή και μελλοντική πανδημία. Βέβαια, ποιος μπορεί να στραφεί εναντίον της φύσης;

Είναι δεδομένο ότι η Κύπρος ως νησί θα επηρεαστεί σίγουρα από το λιώσιμο των πάγων και την αύξηση της στάθμης της θάλασσας. Είναι προφανές ότι οι κλιματικές συνθήκες που επικρατούν τώρα στη χώρα μας είναι ευνοϊκές για το αιγυπτιακό κουνούπι *Aedes aegypti* και το ασιατικό κουνούπι τίγρης *Aedes albopictus* αλλά και για τους μικροοργανισμούς που μεταφέρουν.

Επιπλέον, εάν λιώσουν οι πάγοι, η έκταση της Κύπρου θα μειωθεί κατά 22%. Η ακτογραμμή του νησιού θα ανήκει πλέον στο παρελθόν, με τη Λεμεσό να χάνει τεράστια έκταση.

Χάρτης του παραλιακού μετώπου της Λεμεσού που καταγράφει τα εδάφη που θα βυθιστούν

<https://politis.com.cy/317698/article>

Το νησί θα χωριστεί σε 3 μικρότερα τμήματα - νησιά. Το μεγαλύτερο τμήμα (6,931 km²) θα αποτελείται από το κεντρικό, το βόρειο και το δυτικό κομμάτι του νησιού, συμπεριλαμβανομένης της Λευκωσίας. Η χερσόνησος της Καρπασίας μέχρι την άκρη του νησιού που είναι το ακρωτήριο του Απόστολου Ανδρέα θα αποτελεί το δεύτερο τμήμα (217 km²),

ενώ το μικρότερο τμήμα (63 km²) θα περιλαμβάνει μέρος της ελεύθερης περιοχής Αμμοχώστου με το Παραλίμνι, τη Δερύνεια, τη Σωτήρα και το Φρέναρος να συμπεριλαμβάνονται σε αυτό.

Εύλογα θα διερωτηθεί κάποιος, γιατί αφού αυτές οι περιοχές βρίσκονται κοντά στη θάλασσα, τελικά θα

καταφέρουν να μείνουν πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας; Αυτές οι περιοχές βρίσκονται σε υψόμετρο υψηλότερο των 65 μέτρων, όπου θα φτάσει η στάθμη του νερού. Έτσι, σε κάποια χρόνια από τώρα η Κύπρος δεν θα θυμίζει σε τίποτα τη σημερινή της μορφή!